

Assam Legislative Assembly Debate

OFFICIAL REPORT

NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH
GENERAL ELECTIONS UNDER THE
SOVEREIGN DEMOCRATIC RE-
PUBLICAN CONSTITUTION
OF INDIA

BUDGET SESSION

VOL. I

No. 20

The 10th March, 1975

PRINTED AT BHASKAR PRINTERS, KACHARIBASTI
DISPUR, GUWAHATI-5, 1989

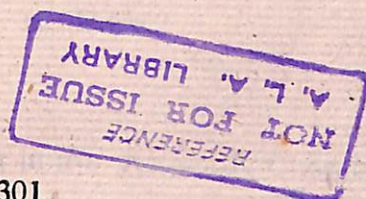
DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1975

(BUDGET SESSION,)

Vol. I, No. 20

The 10th March, 1975

CONTENTS

Pages

1: Questions	1
2. Miscellaneous	37
3: Matter under Rule 301	38
4. General Discussion of the Budget	42
5: Adjournment	96

Proceedings of the Ninth Session of the Assam
Legislative Assembly Assembled after the Fifth
General Elections under the Sovereign
Democratic Republican Constitution
of India

The Assembly met in the Assembly Chamber, Dispur, Guwahati, on Monday the 10th March 1975 with the Speaker in the Chair, 14 (Fourteen) Ministers, 6 (Six) Members of State, (one) Deputy Minister, 56 (Fifty six) Ministers present.

STARRED

Questions and Answers

Date : 10th March, 1975

Re : Excess land

Shri Dulal Chandra Khound asked :

* 291. Will the Minister Revenue pleased to state—

- (a) —The area of excess land available to the Government from tea gardens under the Ceiling Act in Jorhat Sub-division ?
- (b) The total area of land distributed among landless peasants so far ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue) replied :

291: (a)—Uptil now, an area 12,948 bighas is available,

i. e., 61 bighas as per 1.2 formula and 12,887 bighas as per amended Act of 1970.

(b)—826 bighas have so far been distributed to 238 landless families.

Shri Dulal Chandra Khaund—May I know which areas of land has been distributed to the people ?

Shri Paramananda Gogoi, (Minister, Revenue)—Mahinamari Gaon of Taimur Company.

Shri Promode Chandra Gogoi—Minister has informed that about 12,948 bighas of land has been available, whether all the lands has been acquired by the Government under the provision of the Act ?

Shri Pramananda Gogoi (Minister, Revenue)—It is a part of the estimated area. So far as the final acquisition is concerned the area is 12,948 bighas.

Shri Dulal Chandra Baruah—Whether it is a fact as Minister has said, that 12,948 bighas of land are available for cultivation to the landless people. I know that almost all the cases are now pending before the Government.

Shri Paramananda Gogoi, (Minister, Revenue)—There is no question of pending, we have rehabilitated those erosion affected families and there are tenants also. Vacant lands are also there.

Shri Promode Chandra Gogoi—My question is whether all the ceiling cases of 12948 bighas of land are pending before the Government ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue)—Regarding the cases of lands which the D. C. proposes to take

over by publishing draft notification only those cases are pending before the Government. But this 12,948 bighas are finally acquired.

Shri Dulal Chandra Khaund—Whether the excess land of tea gardens of Jorhat Sub-division are finally assessed?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue)—The breakup is not exactly with me. At Jorhat land for acquisition was originally estimated to be 45,000 bighas. Only in case of 12,943 bighas it is finally acquired, the other cases are pending in the stage of draft publication and some cases are pending under appeal.

Shri Premadhar Bora—Whether Govt. is aware of that large areas of tea garden lands are brought under cultivation by the Management knowing that these lands will be brought under Ceiling Act by the Government?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue)—That information is not with me. They can utilise the land which is till now not taken by Government.

Smti Renuka Devi Barkataki—Hon'ble Minister promised on the floor of the House that he will enquire about one thing which he has not done till now. Many of the tea gardens have started Citranela cultivation.

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue)—I have not assured the House like that. I remember that except tea any other cultivation they can bring. I assured the House like that whether they are doing Citranela or any other cultivation it is subject to Ceiling Act.

Shri Dulal Chandra Khaund—Whether the forest resources of excess land they are selling this Government property, whether it is known to the Minister of Forest that these resources are exhausted, whether it is known by the Government ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Forest)—So far my memory goes there are two aspects of tea gardens for settlement,—one is RFS and the other is NLR. So far as NLR is concerned different concerns are there. Perhaps, they cannot, subject the correction, sell directly any timber without paying their royalties to the Government.

শ্রীপিটিং কোবৰ—অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ১২ হাজাৰ ৯৪৮ বিঘা মাটি ইবোচন এফেক্টেদ মানুহক দিয়া হৈছে। এই বিলাক ক'ৰ মানুহ ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Forest)—They are mostly from Majuli.

Shri Promode Chandra Gogoi—Whether Government is issuing any directions to the S. D. O. s and the D. C. s preventing them from further effecting acquisition of lands ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue)—Rules are not like that.

শ্রীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া—অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৰহাট মহকুমাৰ পৰা আটাইতকৈ বেছি মাটি কৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা হৈছে ? বাগিছা কেইখনৰ নাম জনাবনে ?

শ্রীপৰমা নন্দ গগৈ—মন্ত্ৰী, এইটো কবলৈ হলে মই নথিপত্ৰ চাব লাগিব। ইয়াত থকা বাগান বিলাকৰ ভিতৰত যোৰহাট টি কম্পেনীৰ পৰা ৬১ বিঘা, সেউজী পাম বাগানৰ পৰা ১১৪ বিঘা, বৰহোলাৰ পৰা ১ হাজাৰ ২৫ বিঘা, ফৈয়দাবাৰীৰ পৰা ২২৩ বিঘা, হোলোং গুৰিৰ পৰা ৯৬৩ বিঘা

খৰিকটীয়াৰ পৰা ২৪৪৮ বিঘা, ধলিৰ পৰা ৯২৮ বিঘা আৰু যোগীভেটাৰ পৰা ১ হাজাৰ ২ শ ৩৮ বিঘা, সংগ্ৰহ কৰা হৈছে।

তাৰাংকিত প্ৰশ্ন নং ২৯১

শ্ৰীজগদীশ দাস—অধ্যক্ষ মহোদয়, চিত্ৰনেলা খেতি কৰা মাটিবিলাক চলিঙৰ বাহিৰৰ। বাগিছাৰ মালিকে চিত্ৰনেলা খেতিক স্পেচেল কাল্টিভেচন হিচাপে ধৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰাটো সচানে?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ—পূৰ্ব যি ব্যৱস্থা সেইটোৱেই থাকিব?

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—যি কেইটা আপিলৰ কথা কৈছে সেই ৬ টা আপিল কিমান দিনৰ পৰা চলি আছে আৰু কিমান দিনত শেষ হ'ব?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ—তিনিমাহ মান হ'ল। সেই বিলাক নিষ্পত্তি কৰিবলৈ অনুসন্ধান কৰি বিপৰ্ট অনাব লাগিব। গতিকে কিমান দিনত শেষ হ'ব কোৱা টান।

শ্ৰীচত্ৰংগোপাল কৰ্মকাৰ—যোৰহাট মহকুমাত যি কেইখন বাগিছাৰ মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিলে সেই মাটি এতিয়ালৈকে কিমান পৰিয়ালক দিয়া হ'ল?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ—মোৰ হাতত থকা হিচাপ মতে ৮৫ টা পৰিয়ালক দিয়া হৈছে।

Starred Question No. 292 was not put, the member being absent.

Re : Starvation death in Majuli

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*293. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

- (a) The number of starvation death in Majuli during the last five months?
- (b) The steps taken by Government to avert the present critical food situation prevailing in that area?
- (c) The quantity of food stuff supplied to that area during the last five months and the Agencies through which those food stuffs were distributed?

(d) What were the specific relief measures taken up by the Government to save the population of that area from the brink of starvation death ?

Dr. Bhumidhar Barman (Minister of State, Revenue) replied :

293. (a)—No starvation death occurred in during last five months;

(b)—1. Gratuitous Relief in kind (food and cloth) was given from time to time to the distressed people besides rice and atta, sugar, flour and sujee supplied through Fair Price Shops.

2. Test Relief Schemes were sanctioned to provide immediate employment opportunity to the flood-affected people for improving their economic condition.

(c,—The following quantities of food stuff were supplied to Majuli area as Gratuitous Relief—

1. Rice	470	Qtls.
2. Atta	560	"
3. Chira	12	"
4. Gur.	20	ks.
5. Salt	2	bags.
6. Paddy	200	Qtls.

and distribution was made through E. A. C Majuli and the S.D.C. Kamalabari.

In addition the following quantities of foodstuff were supplied through 107 Nos of Fair price shops:

1. Rice	2466	Qtls.
2. Atta	3681	"
3. Sugar	1637	"
4. Flour	60	Bags
5. Sujee	10	"

(d)—Government have issued Gratuitous relief to the deserving flood affected and economically distressed people. In addition Seed/Seedlings were provided to the deserving flood affected cultivators for raising Sali and Rabi crops. Test Relief schemes are being executed to provide employment opportunity to the flood affected and economically distressed people.

Shri Dulal Chandra Barua—In reply to my question (a) the Minister has stated 'No'. May I know from the Minister incharge of Revenue whether there was any death due, according to the term of the Government, to malnutrition? If so, what is the number of such deaths?

Dr. Bhumidhar Barman—As per enquiry we have found that there was no starvation death.

Shri Dulal Chandra Barua—I want to know whether any enquiry has been conducted into the causes of death of so many people in that area? If so, whether the cause of death was malnutrition, according to Government? And what is the number of such deaths?

Dr. Bhumidhar Barman—We did not enquire whether people died due to malnutrition.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether Government received any complaint from the people of Majuli submitted to the Deputy Commissioner about the death of so many people in that area? If so, whether the Deputy Commissioner enquired into the matter and submitted his report? What is the number of such deaths?

Dr. Bhumidhar Barman—That matter is not with me now.

Shri Paramananda Gogoi—In connection with the Call

Attention Notice on that day there were two reports but one report was available on that day. And according to that report there were 16 cases of death and all these 16 cases were enquired into. The deaths were reported in Janambhumi. So far as the second part was concerned, although detailed enquiry was made the report is not available with me. I can just say that none of the 16 people who died, as reported in the newspaper, died of starvation.

Shri Dulal Chandra Barua—What are the causes of death mentioned in the report ?

Shri Paramananda Gogoi—Dierrhoea dysentery, old-age etc.

Shri Dulal Chandra Barua—Diarrhoea and dysentery due to what ?

Shri Paramananda Gogoi—That is due to the trouble of the stomach.

Shri Dulal Chandra Barua—Who has conducted the enquiry and when the enquiry was conducted and submitted report ?

Shri Paramananda Gogoi—The enquiry was conducted through the D. C. Sibsagar. Perhaps the E. A. C. Majuli and the Addl. D. C. went to Majuli and enquired into the matter.

Shri Dulal Chandta Barua—When the enquiry report stated that there was no starvation death whether any post-mortem examination was conducted ?

Shri Paramananda Gogoi—Post-mortem is not possible. After the deaths were reported in the paper, how can there be post mortem examination ?

Shri Dulal Chandra Barua—This matter was reported by the local people including the President of the Ahchalik Panchayat through the E. A. C., Camalabari. Whether he enquired into the deaths and ordered post mortem examination ?

Shri Paramananda Gogoi—There was no post-mortem examination.

Shri Dulal Chandra Barua—How Government could ascertain that these 16 people did not die of starvation ?

Shri Paramananda Gogoi—Our officers went from House to house and ascertained the causes of death.

Shri Dulal Chandra Barua—The Press reporter also went to every house and reported the matter in the newspaper. Which one is correct ?

Shri Paramananda Gogoi—Government report is correct.

শ্রীমোনেশ্বৰ বৰা—চৰকাৰৰ কাৰণে নিজৰ কথাই সচা। কিন্তু কথা হৈছে বাজহ মন্ত্ৰীয়ে খাদ্য সামগ্ৰীৰ যি তালিকা দাঙি ধৰিছে সেই যোগান ধৰা বস্তুবিলাক মাজুলীৰ সমুদায় মানুহক যোগান ধৰিব পাৰিছেনে ?

Shri Paramananda Gogoi—It is known to everyone of us about the severeness of the last flood. During the emergency we rushed food-stuff to Majuli but I cannot exactly say whether it was sufficient for the people or not. But we tried our best to supply as much as possible.

Smti. Renuka Devi Barkataki—Sir, the Minister has stated that to save the people from starvation, Government has taken up test relief works. May I know from the Minister what is the total amount sanctioned as test relief measures and how long the test relief works will continue ?

Shri Bhumidhar Burman (Minister of State)—The total amount sanctioned for test relief works is Rs. 1.30 lakhs and works are progressing.

Smti. Renuka Devi Barkataki—How long the test relief works will continue ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue) : Sir, it is very difficult to say how long these test relief works will continue. Government has contemplated to carry on the rest relief works in different spheres.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা—যোৱা বানপানীৰ পিচত মাজুলীৰ বাইজৰ ভৰাল উদং আৰু পথাৰতো খাদ্য বস্তু নাই। মন্ত্ৰীয়ে কোৱা মতে আৱশ্যকীয় বস্তুৰ যোগান ধৰিব পৰা নাই। তেনেহলে মাজুলীত আকাল নাই হোৱা কি হৈছে ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ—সেইটো সম্যক ভাবে উপলব্ধি কৰিয়েই বৰি শস্যত জোৰ দিয়া হৈছে মই এমাহমান আগতে দেখা মতে খেতিৰ উপযোগী মাটিৰ আধাত বৰি শস্য কৰিছে আৰু খবৰ পাইছো বৰি শস্য ভাল হৈছে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা—বৰি শস্য মানে আলু, মাহ, সব্ৰিয়হ, ঘেহু আদি। সেই-বিলাক এতিয়াও খাবৰ উপযুক্ত হোৱা নাই। তেনেহলে মাজুলীত আকাল নহৈ পাবেনে ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ—প্ৰাকৃতিক দূৰ্যোগ আৰু আৰ্থিক অৱস্থা যাৰ শোচনীয় সেই সকলকহে টেণ্ডাৰিলক দিয়া হৈছে।

Shri Premadhar Bora—Will the Minister enlighten us about the cattle mortality, and whether cattle loan has been

sanctioned.

Shri Paramananda Gogoi (Minister)—We have not sanctioned any cattle loan till today. The figure of cattle mortality is not with me and I am sorry for that.

শ্রীতুলাল চন্দ্র বৰুৱা—যি বিলাকৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা দুৰৱস্থা হৈছে সেই সকলক সাহায্য দিয়াৰ কথা কৈছে কিন্তু কথাতো হৈছে আহক বাৰিষা কাটক পাত বৈ যোৱা বিয়নি খাই যোৱা ভাত তেনে কথাহে হৈছে। বৰ্তমান অৱস্থাত মাজুলীত যি অৱস্থা হৈছে সেই অৱস্থাত ১৬ জন মদানুহৰ মৃত্যু হৈছে কিন্তু এই মৃত্যু হোৱা বুলি নাভাবে নেকি? যদি নাভাবে এতিয়া মেজিষ্ট্ৰেটৰ তৰফৰ পৰা এটা তদন্ত কৰি তাৰ ফলাফল সদনত জনাবনে?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ—মৃত্যুৰ কাৰণ সমূহ পোৱা হৈছে আৰু ইতিমধ্যে সদনত জনোৱা হৈছেই, গতিকে পুনৰবাৰ জনোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে বুলি মই নাভাবো। ক্ষতিগ্ৰস্তসকলক সাহায্য দিবৰ কাৰণে কোৱা হৈছে।

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ—মাজুলীত টেষ্ট বিলিফৰ কাম কৰিবলৈ উৰিয়াৰ পৰা শ্ৰমিক আনিবলগীয়া হৈছে কিন্তু লেবাৰ বিলাকক আটা দিয়া হৈছিল কিন্তু তেওঁলোকে এতিয়া আটা নাখাই চাউল লাগে বুলি কৈছে আৰু তাৰ কাৰণেও এটা দিগদাৰী হৈছে।

শ্রীতুলাল চন্দ্র বৰুৱা—মাজুলীৰ মানুহেও হাজিৰা কাম কৰিবলৈ ওলাই আহিছে কিন্তু হাজৰিকাৰ পৰা পোৱা টকাৰে কিনি খাবলৈও চাউল বা ধান পোৱা নাই এইটো কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ—সেই বিলাক ব্যৱস্থা কৰাৰ কাৰণে চোৱা হৈছে।

শ্রীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ—টেষ্ট বিলিফৰ কাম কৰিব লৈ উৰিয়াৰ পৰা মানুহ অনা নীতি আছে নেকি?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ—এইটো বিলিফৰ কাম নহয়।

Re : Payment of Wages Act.

Shri Atul Chandra Saikia asked :

* 294. Will the Minister, Labour be pleased to state—

- (a) Whether the Labour Minister's Conference decided to enhance the lay-off compensation to the workers, widening the scope of the Industrial Disputes Act and extending the coverage under the payment of Wages Act?
- (b) If so, whether the State Government will consider to have its own legislation in this regard as the Central Government has failed to amend the aforesaid Acts till to date?

Shri Gajen Tanti (Minister, Labour) replied :

294. (a)—Yes, some recommendations in these matters were made by the Labour Ministers during different Conferences. The consensus was that Government of India would keep such recommendations in mind while drafting the comprehensive Industrial Relations Bill.
- (b)—It is understood that Government of India are financing the draft of the new Industrial Relations Bill. Under the circumstances, State legislations on these matters is not contemplated.

Shri Atul Chandra Saikia—Sir, the information given by the Minister in reply to (b) is that the Govt. of India are finalising the draft of the new Industrial Relations Bill. Sir, the Ministry of Labour has been promising for the last 6/7 years that they will come up with a legislation. Therefore, will the State Government be pleased to enact a separate legislation in view of the inordinate delay made by the Govt. of India?

Shri Gajen Tanti (Minister, Labour)—Sir, I have already replied in (b).

Shri Atul Saikia—Sir, this legislation is pending for the last 6/7 years because IUTC, INTUC, HMS, SEATO etc. have not been able to agree over the question of recommendations. So I urge upon the State Labour Minister to bring in a separate legislation here in the State legislature on the pattern of the Assam Tea Plantation Provident Fund Scheme ?

Shri Gajen Tanti (Minister)—Sir, I have already replied in (b) that no State legislation on these matters is contemplated. Our recommendation was that there should be one legislation for the whole country.

Shri Promode Chandra Gogoi—Sir, may I know what were the recommendations of the Labour Ministers' Conference ?

Shri Gajen Tanti (Minister)—Sir, at present the workmen payment of lay off compensation is not covered by the Industrial Disputes Act and the Payment of a wages Act. So our recommendation was that it should be included in the proposed legislation.

Re : Development of Fisheries

Shrimate Renuka Devi Barkataki asked :

* 295. Will the Minister, Fisheries be pleased to state—

- (a) Whether the committee constituted to advise on development of fisheries and to enquire about functioning of the Fisheries department under the Chairmanship of the present Deputy Minister Shri Lila Kanta Das

submitted its report?

(b) If so, what is the main points in the report on which Government action is needed?

(c) Whether a copy of the same will be supplied to the members?

Shri Upendra Das (Minister, Fisheries) replied :

295. (a)—The Sub-Committee constituted under the State Fisheries Advisory Board to examine the settlement and working of the existing Fishery Co-operative Societies in Assam submitted an interim report of the Advisory Board. The Board decided that the Sub-committee should submit its full and final report as early as possible.

(b)—and (c)—Does not arise.

Smti. Renuka Devi Barkataki—Sir, this sub-committee was formed under the chairmanship of Shri Lila Kanta Das who has since been appointed as Deputy Minister. May I know whether this sub-committee has since been re-constituted or Shri Lila Kanta Das is still continuing as the Chairman?

Shri Upendra Das (Minister, Fisheries)—Sir, the sub-committee has been reconstituted with Shri Kandarpa Das as Chairman.

Smti. Renuka Devi Barkatak—Sir, I would like to know whether pending availability of the report the Government has stopped settlement of fisheries to the Co-operative Societies?

Shri Upendra Chandra Das (Minister)—No. it is not done.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Whether the Govt. is settling the fisheries with co-operatives or settling with

the private individuals ?

Shri Upendra Ch. Das—According to rules the fisheries are settled both with co-operative fishery society as individual.

Shrimati Renukadevi Barkataki—There is no doubt about it. But we are asking whether the fisheries are settled with the Co-operative Societies or with the private individuals.

Shri Upendra Ch. Das (Minister)—According to rules the Fisheries are to be settled with Societies and also with individuals.

Shrimati Renukadevi Barkataki—When the rules will be framed ?

Shri Upendra Ch. Das (Minister)—That is under preparation and will be registered very soon;

Shri Badan Talukdar—Whether the Chairman even after becoming the Deputy Minister of the Govt. continued to function as Chairman ?

Shri Upendra Ch. Das—No. in his place another man was taken in.

Shri P. K. Choudhury—Whether the Govt. have changed the rules of settlement of fisheries and taken to direct settlement ?

Shri U. C. Das (Minister)—No, Sir.

Shri Dulal C. Barua—What is the recommendation made by the Committee ? Whether there is any time limit ?

Shri U. C. Das (Minister)—When the examination will be over they will submit a report afresh.

Shri Dulal C. Barua—Whether the interim report has been

submitted to the Govt.

Shri U. C. Das—No, it is submitted to the Advisory Committee and not to the Govt.

Shri Dulal C. Barua—Are we to understand that it is done with some political motive behind it and not for the benefit of the fishermen of the State ?

Shri U. C. Das (Minister)—Certainly not Sir.

শ্রীনগেন বৰুৱা—এই কমিটিটো চিহ্নল কাষ্ট এডভাইজৰী কমিটিয়ে পাতিছিল নে চৰকাৰে পাতিছিল ? যদি চৰকাৰে পাতিছিল তেনেহলে ইয়াৰ বিপোট কিয় চৰকাৰক নিদি এডভাইজৰী কমিটিক দিলে ?

শ্রীউপেন দাস—এইটো ফিচাৰী এডভাইজৰী কমিটিয়ে চাব কমিটি কৰি দিছিল।

শ্রীপ্ৰবিন কুমাৰ চৌধুৰী—১৯৭৫ চনত কৰপবেচন হব লাগে বুলি কমিটিয়ে বিকমেণ্ডেচন কৰিছিল, তেনেস্থলত এতিয়াও কিয় হোৱা নাই ?

Shri U. C. Das (Minister)—By the Advisory Committee this Sub-Committee was formed.

Shri Dulal C. Baruah—What is the locustandi of the Committee ? If it is not appointed by the Govt. then what is locustani of this Committee ?

Shri U. C. Das (Minister)—The Sub-Committee was formed by the Advisory Committee. The suggestion was given by the Advisory Committee and then it was approved by the Govt. for the appointment of a sub-committee.

Shrimati Renukadevi Barkataki—The Minister has said that the Corporation is going to be registered very soon and on the other hand the settlements are being given to the private individuals and also side by side to the Co-operative Societies. Now, when the corporation will be registered whether all the fisheries given to

the private individuals will be brought under the Corporation ?

Shri U. C. Das (Minister)—As soon as the Corporation will be registered that will be considered.

Shrimati Renukadevi Barkataki—The Fishery Deptt. is giving settlement to the private individuals and in the name of certain Dalals, these things are going on. The Minister has said that the Corporation is going to be registered very soon. Now, suppose the Corporation is registered within 1975 then whether the fisheries given to private individuals will come under it ?

Shri U. C. Das (Minister)—Before formation of the Corporation certain rules will be framed for guiding the settlement affair. If within 1975, the Corporation is registered then this matter will have to be examined on the changed circumstances.

Shri Giasuddin Ahmed—Whether the Govt. is aware that there are private lands converted into Govt. fisheries and for that there is dispute prevailing between Fisheries Deptt. and the private individuals ? If so, what steps Govt. propose to take on this ?

Shri U. C. Das (Minister)—No private land is taken for fisheries.

Shri Dulal C. Barua—After giving settlement, can the lease be cancelled ?

Shri U. C. Das (Minister)—No, according to the terms we cannot do that.

Shrimati Renukadevi Barkataki—The Corporation is a

managing body and they are giving settlement to private individuals. Now after the corporation is registered whether those fisheries can be included in the Corporation ?

Shri U. C. Das (Minister)—The purpose of the corporation is very much known to the hon members. It is a corporation for development of fisheries for increased production. The fisheries settled may be included in the Corporation after expiry of the term of lease in suitable cases.

Shri Dulal C. Barua—If the Govt. is very much keen to form a Corporation for Fisheries then there must be certain fisheries to be under the Corporation.

Shri U. C. Das (Minister)—The fisheries left out of settlement for the next year will be taken up by the Corporation.

বি : মৰিগাওঁ ভূবন্ধাত আৰক্ষী কেন্দ্ৰ

শ্ৰীপিটসিং কোৱৰে সুধিছে :

* ২৯৬। মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) মৰিগাওঁ মহকুমাৰ মৰিগাওঁ ভূবন্ধাত এটা আৰক্ষী কেন্দ্ৰ খোলাৰ বাবে ৰাইজৰ তৰফৰ পৰা ১৯৭৩ চনত দিয়া আবেদন খন চৰকাৰে পাইছিলনে ?

(খ) যদি পাইছিল এই আৰক্ষী কেন্দ্ৰ (পোষ্ট) টো খুলিবৰ বাবে চৰকাৰে এতিয়ালৈকে কি ব্যৱস্থা লৈছে জনাবনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহমন্ত্ৰী) উত্তৰ দিছে :

২৯৬। (ক)—মাননীয় সদস্য গৰাকীৰ পৰাহে এখন চিঠি পোৱা হৈছিল।

(খ)—বিষয়টো পৰীক্ষা কৰি ছোৱা হৈছিল। কিন্তু ভূবন্ধাত যোৱা পাচ বছৰৰ ভিতৰত ঘটা অপৰাধৰ সংখ্যালৈ চাই, উক্ত ঠাইত বৰ্তমানে আৰক্ষী কেন্দ্ৰ পতাৰ আৱশ্যকতা উপলব্ধি কৰা নাই।

শ্রীপিটসিং কোৱৰ—মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানে যে যোৱা জুন মাহৰ ১০ তাৰিখে ভুববন্ধাত ছজন ছাত্ৰক গুলীয়ে হৈছিল আৰু এই গুলীৰ ফলত আৰু ছজন অন্য মানুহ জখম হৈছিল আৰু বহুতক আটক কৰি ৰখা হৈছে। শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া—সেইটো এটা বিশেষ অবস্থা। তাৰ লগত আৰক্ষী কেন্দ্ৰ খোলাৰ সম্বন্ধ নাই।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেবী বৰকটকী—ভুববন্ধাত অপৰাধৰ সংখ্যা কম বুলি ভাত আৰক্ষী কেন্দ্ৰ পতাৰ আৱশ্যক নাই বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে। যেতিয়া ক্ৰিমিনেল কেচৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাব তেতিয়া সেইটো আৰক্ষী পাতিব নেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া—ইয়াৰ বাহিৰেও আৰু কিছুমান কথা আছে যেনে জনসংখ্যা, দূৰত্ব আদি।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেবী বৰকটকী—এই সকলো ফালৰ পৰা ইয়াত খোলাৰ আৱশ্যকতা বোধ নকৰে নেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া—মই কৈছোৱেই বৰ্ত্তমানে আৰক্ষী কেন্দ্ৰ পতাৰ আৱশ্যকতা উপলব্ধি কৰা নাই। মৰিগাৱৰ পৰা ই মাত্ৰ পাচ মাইল আতৰত আৰু বৰ্ত্তমান ক্ৰাইমৰ সংখ্যাও কম।

শ্ৰীপিটসিং কোৱৰ—১৯৭২ চনত বাজধানী যেতিয়া চিলঙত আছিল তেতিয়া মই ব্যক্তিগত ভাবে তেখেতক লগ ধৰি এই কথা কৈছিলো। তেতিয়া তেখেতে নগাঁও জিলাৰ পুলিচ চুপাৰিনটেনডেণ্টৰ কোটাৰ পৰা দিয়াৰ কথা কৈছিল। এই কথা বোধকৰো তেখেতে পাহৰা নাই ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া—মোক লগ ধৰা কথাটো সচা, কিন্তু বিভাগীয় পৰীক্ষা কৰি যি ৰিপোৰ্ট পোৱা গল তাৰ পৰা উক্ত ঠাইত এই আৰক্ষী কেন্দ্ৰ পতাৰ কোনো আৱশ্যকতা নাই।

শ্ৰীকবীৰ বায় প্ৰধানী—এই থানা বিলাক বহু দিনৰ আগতে পতা। বৰ্ত্তমানে সিবিলাকৰ এলেকাত জনসংখ্যা বৃদ্ধি হৈছে আৰু ক্ৰাইমও বাঢ়িছে। তেনেস্থলত এই থানা বিলাক পুনৰ সংগঠন নকৰেনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া—পুলিচ ৰিপোৰ্ট মতে যত যত দৰকাৰ তাত কৰা হৈছে।

Starred Question No. 297 was not put, the member being absent.

Re : Check Gates

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

* 298. Will the Minister, Home be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that State Police Department and Supply Department set up check gates on different routes within the State ?
- (b) If so, under what rule these check gates have operated ?
- (c) Whether the public has been informed about these check gates and also whether passengers travelling by Bus are also liable for checking in these gates ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister, Home) replied :

298. (a)—Yes.

(b)—The check gates have been established under the following Rules/Orders/Acts—

- (i) Assam Foodgrains (Licencing and Control) Order, 1961 as amended vide Supply Department Notification No. SDB. 274/71/PF/56, dated 4th January, 1975.
- (ii) Section 7 (a) (ii) Essential Commodities (Amendment) Act, 1974.
- (iii) Section 10 (a) of (ii) Essential Commodities (Amendment) Act, 1974.
- (iv) Section 6 A. B. C. D. of Essential Commodities Act, 1955 read with Section 5 of the Essential Commodities (Amendment) Act, 1974.
- (v) Clause 21 (c) of Assam Foodgrains (Licencing and

Control) Order, 1961 and sub-rule (2) and (3) of Rule 114 of Defence of India Rules, 1971.

(c)—Yes.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Sit, on the other day the Minister stated that some casual labourers were appointed to help checking buses and trucks, specially the trucks carrying rice and paddy to the border areas. May I know from the Minister whether these check-posts are part of the Police out-post and whether the checking of the trucks is the duty of the Police out-posts ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister, Home)—Both are engaged. In one side, we have the Police Constables and on the border, we have the Home-guards to check trucks carrying rice and paddy to the borders areas.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—I am asking whether this duty of checking trucks is allotted to the casual employees.

Shri Hiteswar Saikia (Home Minister)—Where there are Police Out-posts, it is the duty of the Police. Besides we have some other additional arrangements to restrict movements of trucks and buses so that they cannot carry rice and paddy to places outside.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Whether these Police Out-post employees have other duties besides checking trucks carrying rice and paddy ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister)—This is the main duty. They are also used for loading and unloading whenever necessary.

Shri Dulal Chandra Barua—Every functioning authority has to observe certain executive norms in regard to the exercise of their executive authority. Truck checking does not come under the Police according to the Police Manual. I want to know under what authority the Police have been entrusted with this extra responsibility. Whether any executive order from the Home Department has been issued and if so, when?

Shri Hiteswar Saikia (Home Minister)—Under Clause 21 (c) of the Assam Food Grains (Licensing and Control Order, 1961 and sub-rule (2) and (3) of Rule 114 of the Defence of India Rules, 1971 respective D. Cs are empowered to issue orders entrusting all Police officers above the rank of A. S. Is to discharge this extra responsibility.

Shri Dulal Chandra Barua—This is a special law. I want to know whether to that effect the Police Manual has been amended without which any and every body cannot be entrusted with such kind of responsibility.

Shri Hiteswar Saika (Home Minister)—The D. Cs have certain special powers by virtue of which they have the right to search any persons whenever necessary. by virtue of that power the D. Cs have issued necessary orders to Police Officers above the rank of A. S. Is.

Shri Dulal Chandra Barua—Generally D. Cs cannot issue such kind of orders to search a person. It is the S. P. who are empowered to do this. Even for that purpose too, the Police Manual has to be amended. Because the Police officers also cannot be entrusted with any

and every kind of responsibility. They have certain specific duties. Now, whether to that effect the Government have amended the Police Manual ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister, Home)—Sir, the D. Cs are empowered to issue orders to this effect under the Defence of India Rules, 1971.

শ্রীঅতুল চন্দ্র শইকীয়া—অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি কেইদিনমান আগতে বাজ্যিক পৰিবহনৰ এখন বাচ বঙাগৰাৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ আহিছিল। সেই বাচত অন্যান্য বস্তুৰ লগতে চাউলো পোৱা গল। কিন্তু তাৰ গিৰিহত নোলোৱাত ডাইভাৰ আৰু কনদাক্টৰৰ লাইচেন্স পুলিছে জব্দ কৰি ৰাখিছে। এই ক্ষেত্ৰত পুলিছে ডাইভাৰ আৰু কনদাক্টৰৰ লাইচেন্স জব্দ কৰি ৰাখিব পাৰে।

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্রী)—এইটো কৰিব পাৰে।

শ্রীসোণেশ্বৰ বৰা—এই চেক পট্ট বিলাকত পুলিচ ৰখা হৈছে ট্ৰাক বিলাক চেক কৰিবৰ কাৰণে কিন্তু তেওঁলোকে চেক নকৰি প্ৰথমতে সুধে যে, ইয়াত কিবা বেআইনী বস্তু অনা হৈছে নেকি ? সাধাৰণতে উত্তৰতো আহে যে অনা হোৱা নাই। আৰু পুলিছে কিছু ঘোচ ঘাচ কৰি সেইলোক বিলাকক এৰি দিয়ে। গতিকে এইটো চেকৰ নামত খিবতী গাই বুলিহে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে এই কথাটো সচানে ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্রী)—এইটো খিবতী গাইৰ কথা নহয়। অৱশ্যে ট্ৰাকৰ সকলো বস্তু চেক কৰাতো সম্ভৱ নহয়। গতিকে গোটেই বস্তুখিনি লোডিং আনলোডিং কৰা সম্ভৱ নহয়। গতিকে কেতিয়াবা কেতিয়াবা বিশ্বাসৰ ওপৰতো কাম কৰিবলগা হয়।

শ্রীজগদীশ দাস—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই চেক গেট বিলাকত ট্ৰাকৰ বাহিৰেও এমবেচেদৰ গাড়ী চেক কৰাৰ ব্যৱস্থা আছে নেকি ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্রী)—মটৰ গাড়ী বিলাকো চেক কৰিব পাৰে।

শ্রীতুলাল বৰুৱা—অধ্যক্ষ মহোদয়, ডি, চিয়ে সাধাৰণতে এই পাৱাৰ দিছিল এতিয়া সেই পাৱাৰ ডি, চিৰ পৰা লৈ অনা হৈছে। বৰ্ত্তমানে এই চাৰ্চৰ পাৱাৰটো কোনে দিয়ে ? বৰ্ত্তমানে সেই অৰ্দাৰ ডি, চিয়ে দিব

নোৱাৰে।

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্ৰী)—মহোদয়, এক্সকিউটিভ পাৱাৰৰ ওপৰিও ডি, চি, জুদিচিয়েল পাৱাৰ আছে আৰু ইমাবজেলিৰ সময়ত সেই পাৱাৰৰ বলেৰে পুলিচক চাৰ্চৰ অৰ্দাৰ দিব পাৰে।

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—মহোদয়, সাধাৰণতে ওৱাৰেণ্ট কোনে দিব পাৰে? আৰু কেতিয়া দিব পাৰে।

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্ৰী)—মহোদয়, যদি পুলিছে অনুভৱ কৰে যে, সেই ট্ৰাকত কিছুমান বে-আইনী বস্তু আছে আৰু চাৰ্চ ওৱাৰেণ্ট আনোতে সেই বস্তুখিনি লুকাব পাৰে। গতিকে ঠাইতেই পুলিচে চাৰ্চ কৰিব পাৰে।

শ্রীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—মহোদয়, কিছুমান স্মাগলাৰে গাড়ীত বঙা লাইট দি চেক পষ্টত ফাকি দিছে আৰু সেইবিলাক মন্ত্ৰীৰ গাৰী বুলি চেক পষ্টতো এৰি দি আছে। এই কথাটো সচা নে?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্ৰী)—এইটো কথা মই জনা নাই।

শ্রীবদন তালুকদাৰ—অলপতে যান্ত্ৰিক পৰিবহন বিভাগৰ গাড়ী এখনত চাউল আৰু শৰাইঘাট দলংৰ ওচৰত চেক পষ্টত ধৰা পৰাত সেই চাউল মন্ত্ৰীৰ বুলি কোৱাত এৰি দিয়া হল। সেই চাউলখিনি সংশ্লিষ্ট মন্ত্ৰীয়ে পালেনে? নাই স্মাগলাৰে নিলে?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মন্ত্ৰী)—গাড়ীৰ নং দিলে মই অনুসন্ধান কৰিম।

Starred question No. 299 was not put the member being absent.

Re : Government Forms

Shri Abdur Rahman Choudhury asked.

* 300. Will the Minister, Printing and Stationery be pleased to state—

Whether Government is aware about the fact that owing to shortage of supply of adequate quantity of Government forms the offices and public are suffering

a lot ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister, Printing & Stationery) replied :

300.—Government is aware of the temporary shortages.

All possible efforts are however, being taken to ease the situation.

বি : কাজিৰঙা অভয়াবন

শ্রীগোলাপ চন্দ্ৰ বৰুৱাই সুধিছে :

* ৩০১। মাননীয় বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) কাজিৰঙা অভয়াবন বাষ্ট্ৰীয় উদ্যানলৈ পৰিবৰ্তন কৰাত মৰা দিফলু নদী খনৰ দক্ষিণ পাৰলৈ সীমা অনাত উদ্যানৰ বনবীয়া জন্তুয়ে নগাওঁ জিলাৰ দোৱাৰ বাগবী মৌজাৰ বগবী কুঠৰী দেওপানী আদি বহুত গাওঁৰ বাইজৰ খেতি আদি নষ্ট কৰাৰ কথা চৰকাৰে জানে নে ?

(খ) যদি জানে ইয়াৰ কি ব্যৱস্থা লৈছে আৰু ভৱিষ্যতে বাইজৰ খেতি আদি বক্ষাৰ কাৰণে স্থায়ী ব্যৱস্থা লবনে ?

ডা: লুটফুৰ বহমান (বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩০১। (ক)—খেতি অলপ অচৰপ নষ্ট হোৱাৰ কথা চৰকাৰে জানে। কিন্তু বাষ্ট্ৰীয় উদ্যানখনৰ সীমা মৰা দিফলু নদী খনৰ দক্ষিণ পাৰলৈ অনাৰ ফলত যি বনবীয়া জন্তুৰ উপদ্ৰৱ হৈছে তেনে নহয়। ইয়াৰ আগতেও সেই অঞ্চলত উপদ্ৰৱ হৈয়েই আছিল।

(খ)—ওলাই অহা জন্তুবোৰ খেদি পঠাবলৈ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এই উদ্দেশ্যে এটা শষ্য বক্ষন বাহিনী গঠন কৰা হৈছে।

শ্রীগোলাপ চন্দ্ৰ বৰুৱা—দক্ষিণ পাৰলৈ সীমা অনাৰ পিচত, দক্ষিণ পাৰত বনবীয়া জন্তু বিলাকে থকাৰ সুবিধা হোৱাৰ কাৰণেই খেতিবাতি নষ্ট কৰাৰ কথা সঁচা নে ? তাৰোপৰি তাত প্ৰহৰীৰ ব্যৱস্থা বখা হৈছে বুলি কৈছে কিন্তু তথাপি তাত খেতিবাতি নষ্ট হৈছে।

ডাক্তৰ লুটফুৰ বহমান (মঃ)—খেতি অলপ অচৰপ নষ্ট হৈছে সঁচা কিন্তু দক্ষিণ পাৰলৈ অনাৰ ফলত যে বনবীয়া জন্তুৱে খেতি নষ্ট কৰিছে সেইটো সঁচা নহয়।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা—দক্ষিণ পাবলৈ সীমা বঢ়াই দিয়া নাছিল, খেতি-বাতি য'ত হৈছিল তাৰ পৰা অভয়াবণ্যৰ সীমা যথেষ্ট হ্ৰস্বত আছিল আৰু তেতিয়া সুবিধা আছিল কিন্তু এতিয়া দক্ষিণ পাবলৈ সীমা অনাৰ কাৰণে সেই ঠাইতে জীৱ জন্তু বিলাকে থাকিবলৈ সুবিধা পাইছে আৰু ফলত সেই অঞ্চলৰ আশে-পাশে খেতি নষ্ট হৈছে।

ডাক্তৰ লুটম্বৰ বহমান (মঃ)—কথাটো আছিল উত্তৰ পাৰ আৰু দক্ষিণ পাৰ। দক্ষিণ পাবলৈ সীমাটো বৰ্দ্ধিত কৰাৰ কাৰণে তাত জন্তু বিলাক থাকিবলৈ সুবিধা হৈছে আৰু গতিকেই খেতি-বাতি নষ্ট হৈছে সেইটো কথা নহয়। তথাপিও যিবিলাক বাইজৰ পৰা আপত্তি ওজৰ আহিছে সেইবিলাক চোৱা হব।

শ্রীজগদীশ দাস—তাত কি কি জন্তু আছে সেইটো জনাবনে?

ডাক্তৰ লুটম্বৰ বহমান (মঃ)—তাত বহুত বনৰীয়া জন্তু আছে।

বি : পুঠিমাৰি চৰকাৰী সাহায্যপ্ৰাপ্ত চিকিৎসালয়

শ্রীমানৱেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মাই সুধিছে :

* ৩০২। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) কমলপুৰ চাৰ্কোলৰ পুঠিমাৰি গাৱত থকা চৰকাৰী সাহায্যপ্ৰাপ্ত চিকিৎসালয়ত এজন অভিজ্ঞ চিকিৎসকৰ কাৰণে সেই অঞ্চলৰ বাইজে দাবী কৰাটো সচানে?

(খ) যদি কবিছিল তাৰ নিহিত ব্যৱস্থা লোৱাৰ বাবে বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই কিবা সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছেনে?

শ্রীগিৰিজ চন্দ্ৰ চৌধুৰী (স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩০২। (ক)—সঁচা।

(খ)—এজন চিকিৎসকে ৩০-৯-৭৪ তাৰিখলৈ তাতে কাম কৰি আছিল। তেওঁ যোৱা ১-১০-৭৪ তাৰিখৰ পৰা ছুটিত আছে।

Re : Sugar Mills

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*303. Will the Minister, Industries be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that Centre has agreed to give letter of intent for only three Sugar mills in Assam ?
- (b) If so, what are the reasons for turning down the proposals for rest four Sugar mills ?
- (c) Whether the Project reports of all the seven Sugar mills were submitted in time ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Industries) replied :

303. (a)—So far Centre has issued licenses for three Sugar mills in Assam.
- (b)—Our proposal for the rest four Sugar mills has been rejected on the ground that sufficient Sugarcane is not likely to be available in the proposed areas.
- (c)—The Feasibility Reports of all the seven Sugar mills were submitted promptly.

বি : চেনিকল

শ্রীতুলসী দাসে সুধিছে :

* ৩০৪। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) অনমত কেইটা চেনিকল স্থাপন কৰিবৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অনুমতি দিছে ?

(খ) এই চেনিকল কেইটা অসমৰ কোন কোন জিলাত হব ?

(গ) উক্ত চেনিকল কেইটা বাজলুৱা খণ্ডত স্থাপন কৰা হব নে সমবায়ৰ যোগে স্থাপন কৰা হব ?

(ঘ) প্রতি চেনিকলৰ প্রতিদিনে কুহিয়াৰ পেৰা ক্ষমতা কিমান ?

শ্রীহৰসিং টেৰণ (উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩০৪ (ক)—তিনিটা।

(খ)—ডিব্ৰুগড়, নগাঁও, আৰু কামৰূপ জিলাত।

(গ)—সমবায় খণ্ডত স্থাপন কৰা হব।

(ঘ)—আবস্তুনিতে প্রতিদিনে ১২৫০ মেট্ৰিক টন আৰু পাছলৈ ২০০০ মেট্ৰিক টন লৈকে কুহিয়াৰ পেৰা ক্ষমতা থাকিব।

of these areas.

Smti Renuka Devi Barkataki—Whether it is a fact that the feasibility reports of these sugar mills showed that we have got enough sugar cane to feed the mills? If that is so, why the feasibility report has been rejected by the Govt of India?

Shri Chatrasing Teron (Minister)—Sir, in this respect we are exploring the available areas of sugar cane cultivation as well as the potential areas on which sugar cane can be grown and on that basis we are requesting the Govt. of India for issue of licence in sugar mill.

Smti Renuka Devi Barkataki—Sir, my question is, in submitting the feasibility report, they have spent lot of money. And if the report is rejected that there is no feasibility of establishing sugar mills then there cannot be any feasibility report. If that is so, I am asking why the Govt. of Assam spend so much money on it?

Shri Chatrasing Teron (Minister)—Sir, in the case of feasibility, report no such expenditure was incurred. The National Sugar Development Corporation, which is the Govt. of India's concern, they prepared the feasibility report.

Smti Renuka Devi Barkataki—Sir, I want to know whether in future the Govt. will be cautious in its approach to submit report to the Centre?

Shri Chatrasing Teron, (Minister)—Sir, that aspect will be looked into.

Smti Renuka Devi Barkataki—Sir, the letter of intents have been received for 3 mills. Now, I want to know what is the physical progress these mills have achieved up to date ?

Shri Chatrasing Teron (Minister)—For these three mills the matter have been taken up with the National Co-operative Development Corporation for financing the cost on preparing the detailed project reports for the mills. As these are in co-operative sector, the National Co-operative Development Corporation is prepared to bear the expenditure of the detailed project report and quotation for plant and machinery obtained and our Co-operative Department is taking preliminary steps for formation of cooperative societies around the three sugar mills and also for applying loans from the financial institutions and at the same time for the purpose of cane development, the Agriculture Deptt. in collaboration with the Cooperation Deptt and Industries Deptt carrying out surveys in the field on which sugar cane cultivation can be carried on.

Shri Atul Chandra Saikia—May I know how many crushing days would be there according to the fesaibility report ?

Shri Chatrasing Teron—Our estimate is from 120 to 140 days in a year.

শ্রীসোমেশ্বর বৰা—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনাৰ অনুমতি সাপেক্ষে বাইজৰ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা কব বিচাৰিছোঁ।

Undisposed Starred Question date 10-3-75

Re : Vespa Scooters

Shri Probin Kumar Choudhury asked :

* 306. Will the Minister, Transport be pleased to state—

How many Vespa Scooters were allotted during 1st April, 1974 to 31st October, 1974 (The names of the allottees may be furnished) ?

Shri Indreswar Khound (Minister, Transport) replied :

306.—200 units. The names of the allottees are placed on the Table of the House.

বি : চিলঙত অসমৰ চৰকাৰী কাৰ্য্যালয়

শ্ৰীতুলসী দাসে সুধিছে :

* ৩০৭। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমৰ ৰাজধানী চিলংৰ পৰা অস্থায়ী ৰাজধানী দিশপুৰলৈ স্থানান্তৰ কৰাৰ পিচতো চিলঙত অসমৰ কি কি (অফিচ) চৰকাৰী কাৰ্য্যালয় এতিয়াও আছে ?

(খ) চিলঙত কাৰ্য্যালয় থকাৰ কাৰণ কি আৰু কেতিয়া অস্থায়ী ৰাজধানী দিশপুৰলৈ অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব ?

শ্ৰীৰং চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩০৭। (ক) — (১) নিৰ্বাচন বিভাগ । ইয়াৰ এটা প্ৰশাখা দিশপুৰত কাম কৰি আছে ।

(২) পৰিকল্পনা আৰু উন্নয়ন বিভাগ । ইয়াৰ এটা প্ৰশাখা দিশপুৰত কাম কৰি আছে ।

(৩) মূল্যাংক সঞ্চালকৰ কাৰ্য্যালয় ।

(৪) কাৰাগাৰ মহা পৰিদৰ্শকৰ কাৰ্য্যালয় । এই কাৰ্য্যালয়ৰ এটা প্ৰশাখা গুৱাহাটীত কাম কৰি আছে ।

(৫) উপ-আবক্ষী মহা পৰিদৰ্শকৰ (অপৰাধী অনুসন্ধান বিভাগ) অধিনত থকা আঙুলাঙ্কন কাৰ্য্যালয় আৰু উপ-আবক্ষী মহা পৰিদৰ্শক (বিশেষ শাখা) ৰ সংৰক্ষন আৰু গণনা, সূচী আৰু নথিলেখ্য বিদেশী অনু-বিভাগটো চিলঙত কাম কৰি আছে ।

(৬) অসম লোকসেৱা আয়োগ।

(৭) অসম সচিবালয়ৰ (অসামৰিক) আৰু (গড়কাপ্তানী বিভাগ) নথিলেখ শাখা।

(খ)—বৰ্তমান গুৱাহাটী আৰু দিশপুৰত কাৰ্য্যালয় আৰু বাসভৱনৰ সুবিধা নথকা হেতুকে উক্ত কাৰ্য্যালয় সমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে ছিলংৰ পৰা স্থানান্তৰিত কৰিব পৰা হোৱা নাই।

বশিষ্ঠত থকা হষ্টেল সংস্থাটোত উক্ত কাৰ্য্যালয় সমূহৰ কিছুমান ছিলংৰ পৰা স্থানান্তৰিত কৰাৰ বাবে মেৰামতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

SHORT NOTICE

Question and Answers

Date : 10th March, 1975

Re : Purchase of Medicine, Instruments etc.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani asked :

1. Will the Minister, Veterinary be pleased to state—

- Whether it is a fact that the Veterinary Department has ordered vide Memo. No. A. 5-319/72-73/43551-820 dated 7th September, 1972, not to purchase anything from M/S Bijoy Stores and Trading Corporation, Gauhati?
- If so, why the department has been still purchasing medicines, instruments from the said firm?
- What is the total purchase made from that firm since 1972 till date?

Dr. Lutfur Rahman (Minister, Veterinary) replied :

- (a)—This order was issued by the Director of Animal Husbandry and Veterinary Department.
- (b)—No orders for purchase of medicines, instruments etc. has been placed with this firm. However, it is found

that many manufacturers of medicine, instruments etc., when orders are placed with them, effect their supplies through the said Bijoy Stores instead of supplying directly.

(c) — The value of such supplies made through said Bijoy Stores is Rs. 1,82 117.32 Paise.

Shri Kabir Ch. Roy Pradhani—Sir, may I know from the Minister what is the details of purchases for the different branches of the Department since 1972 till to day from the said firm, I want the analysis of the purchase.

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Sir, analyses of purchase from that particular firm is not with me but from that firm medicines, glaxo etc. had to be purchased because they are the sole distributor in these and so when we put orders to the manufacturers, they route it through the firm.

Shri Dulal Ch. Barua—Whether it is a fact this firm was black listed ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—It was not black listed but no orders were placed with it.

Shri Dulal Ch. Barua—When there was orders not to purchase anything from the firm why the purchase was made by the Director from this firm ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Sir, the position is such that the Director had to place orders through the Distributors and M/S Bijoy Stores is the distributor of certain medicines which are not available with any other firm and these are available only with them and these

medicines were specially required to meet the emergency.

Shri Dulal Ch. Barua—How can it be that the Govt. could not arrange to purchase from any other firm ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Yes, Sir, there are certain medicines which nobody else can manufacture.

Shri Dulal Ch. Barua—Sir, what is the reason for giving such orders that no purchase should be made from the said firm ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Sir, there are suspicion of involvement of this firm with a case of double payment and this is under investigation.

Shri Dulal Ch. Barua—Whether it is a fact that the case of double payment has not yet been settled and under what circumstances, orders are still placed with the firms to supply medicines ?

Dr. Lutfur Rahman, (Minister)—Sir, as I have already said that there is no other alternatives than to route orders through the said firm as certain essential medicines are available only with them.

Shri Dulal Ch. Barua—I want to know whether orders were placed with the particular firm just to earn something out of it.

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—It is not a fact, the orders were placed as there was no other alternative.

Shri Kabir Ch. Roy Pradhani—So there is a case of double payment and the case is also under investigation. It is a distributor firm. May I know from the Minister whether this particular firm which is not a manufacturer, cannot be black listed ?

Dr. Lutfur Rahman, (Minister)—We put all orders to the manufacturers but we cannot write to the manufacturers to black list the firm because of the fact that a case is simply under investigation.

Smti. Renuka Devi Barkataki—This Bijoy Stores, Sir, as the Minister said it is the distributor and stockist only in Gauhati. I do not know whether this firm is the distributor and stockist for Gauhati only or for the entire Assam. But whether Govt. will ascertain or the Govt. is trying to procure medicines directly from the manufacturers in view of the case of double payment.

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Unless the investigation is completed no action can be taken just now.

Shri Dulal Ch. Barua—Apart from this case, is Govt. aware of the fact that this gentleman wanted to play a very bad role and for that reason, the Govt. had to issue such orders?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—I am not aware of this.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—Sir, may I know from the Minister what amount is still to be paid?

Dr. Lutfur Rahman, (Minister)—Balance is not with me but I have given the figure. We have already paid price of medicine worth Rs. 182,117.32 paise total.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—Whether this amount has been paid or to be paid?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—It is not with me now and I am not sure how much has been paid and how much is yet to be paid.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—I want to know what

is the balance amount to be paid and how much has been paid.

Dr. Lutfur Rahman, (Minister)—I said, Sir, I am not sure.
Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—Whether this firm is involved in regard to the suspension of the previous Director of the Animal Husbandry and Veterinary?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—It is the same case, Sir.
Shri Dulal Chandra Barua—Whether this firm is involved in case of suspension of some officer in the year 1972 and whether one of the charge against the firm is in the matter of appointment.

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Yes Sir, that is so.

Shri Dulal Chandra Barua—If it is so, how this firm can be allowed to continue to supply?

Dr. Lutfur Rahman (Minister)—Sir, the circumstances are such that some of the medicines nobody else manufactures and we are making all endeavour to get our supplies of medicines from other sources.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—I want to know whether the Hon'ble Minister would be pleased to enquire into all these including suspension case and the payment of the articles made so far.

Dr. Lutfur Rahman—It is already under enquiry, Sir.

Unstarred Questions and Answers

Date : 10th March, 1975

বি : বোকাখাট পুলিচ থানাত বিজুলি চাকিব ব্যৱস্থা

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে :

৫। মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অহুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) বৰ্ত্তমান বোকাখাট পুলিচ থানাৰ ব্যস্ততালৈ চাই তাত বিজুলী চাকিৰ ব্যৱস্থা নথকাত কৰ্মচাৰীসকলৰ কাম কৰাত অসুবিধা হোৱা কথাটো চৰকাৰে জানেনে ?

(খ) যদি জানে, গোটেই বোকাখাট নগৰ খনত বিজুলী যোগান থকা স্বতেও চৰকাৰে পুলিচ থানাত বিজুলী চাকিৰ যোগান নধৰাৰ কাৰণ কি ?

(গ) বৰ্ত্তমান পুলিচ থানাটোৰ গুৰুত্বলৈ লক্ষ্য ৰাখি এই বছৰৰ আৰ্থিক মঞ্জুৰিৰ ভিতৰতে বিজুলী চাকিৰ পোহৰ যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৫। (ক)—কৰ্মচাৰী সকলৰ পৰা তেনেকুৱা অসুবিধা থকাৰ কোনো আপত্তি পোৱা নাই।

(খ) আৰু (গ)—যদিও কৰ্মচাৰী সকলৰ পৰা আপত্তি পোৱা নাই চৰকাৰে বিজুলী চাকিৰ যোগানৰ বাবে হাতত আঁচনি লৈছে। কিন্তু চৰকাৰৰ বৰ্ত্তমান আৰ্থিক অৱস্থাৰ অক্ষমতাৰ কাৰণে এই আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই।

Miscellaneous

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা—অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ অনুমতি সাপেক্ষে মঙলদৈত হৈ যোৱা ঘটনাৰ কথা দৈনিক অসম কাকতত এনেকৈ ওলাইছে সেই বিষয়টোৰ ওপৰত মুখ্যমন্ত্ৰীৰ পৰা এটা বিবৃতি পাৰৰ কাৰণে এই বিষয়টো সদনত উত্থাপন কৰিলোঁ। বিষয়টো দৈনিক অসম কাগজত সোমবাৰে মঙলদৈ বন্ধ বুলি ওলাইছে এইটোৰ ওপৰত এটা বিবৃতি আশা কৰিলোঁ।

অধ্যক্ষ—কালিলৈ দিব।

শ্ৰীজুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—চাৰ, এইটোৰ বিষয়ে এটা ষ্টেটমেন্ট দিব লাগে।

অধ্যক্ষ—এইটো কালিলৈ দিব।

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী—কাগজত দেখা পাইছো যে আমাৰ পি-এ-চি কমিটি বহা নাই। এইটো কি হৈছে আপোনাৰ জৰিয়তে জানিব খুজিছোঁ।

অধ্যক্ষ—এইটো চোয়াবমেনে কৰ।

Shri Dulal Chandra Barua—I will inform the House when it is found necessary to do so.

Mr. Speaker—According to rules you are to inform the House.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, time has not yet come to do so.

Mr. Speaker—There is an obligation on the Chairman, under Rule 200 (3) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly that he has to report to the House.

Shri Dulal Chandra Barua—Unless opportune time comes I cannot make a statement. At this stage I do not feel it necessary to report.

Mr. Speaker—Within this week?

Shri Dulal Chandra Barua—I will discuss with you Sir.

Mr. Speaker—You will report within this week.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - Sir, under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly I call attention of the Minister, Supply to the news item appearing in the Dainik Ason, dated 10th January, 1975 under the caption —“দাম কৰাৰ অন্তৰালত”

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—Sir, Under Rule 3 of the Conduct of Elections in all Towns in Assam, there shall be six members (Commissioners) in total in a Town Committee of whom 4 (four) shall be elected and 2 (two) appointed by State Government to represent Scheduled Castes, Scheduled Tribes or other socially and educationally Backward Classess residing within the small Town.

Accordingly, the general election of Nazira Town Committee was held on 7-10-74 and Sarvashri Jadab Baruah, Duleswar Bezbaruah, Matiur Rahman and Abdulmazid Khan were elected as members of the Town Committee.

As two persons are required to be appointed by Government to represent Scheduled Caste/Tribes or other Backward Classes as mentioned above, necessary proposal was called for from the local sub-divisional Officer concerned, as usual on 11.11.74.

The prescribed criteria for nomination are that the appointed person should –

- (1) be a resident of the town; and
- (2) Belong to Scheduled Castes, Scheduled Tribes or other socially and educationally backward classes.

The Sub-Divisional Officer, Sibsagar accordingly suggested to persons viz-Sarvashri Priyaram Borgohain (Ahom-OBC) and Ramakanta Sutradhar (Scheduled Caste) for appointment, as members of the Town Committee on 23-11-74. Government, after considering the suggestion of the Sub-Divisional Officer, appointed these two persons as member of the Town Committee on 3-12-74. There is neither any indication in the report of the Sub-Divisional Officer about their party alliance nor Government consider it necessary to ascertain their party alliance, as appointments are not made on party considerations.

As such, the question of appointing 4 persons of

doubtful relation with ruling party by Government does not arise.

The 1st meeting for election of Chairman and Vice-Chairman of the Town Committee was scheduled to be held on 8-1-75, but it was not published in the Assam Gazette, within the prescribed time limit Under Second Schedule of the Assam Municipal Act, 1956, it is necessary that the date fixed for first meeting shall be notified in the Gazette at least 15 clear days before the meeting. The notice for meeting on 8-1-75 was issued by the Sub-Divisional Officer as required under the said Second Schedule on 13-12-74 and as such, this was published in the Assam Gazette on 25-12-74 and as such this was challenged by Shri Duleswar Bezbaruah, existing Chairman of the Town Committee in the Gauhati High Court. The Hon'ble High Court has passed order as under—

“The operation of the impugned notification No. SG/4/74/105 dt. 13-12-74 published in the Assam Gazette dt. 25-12-74 is stayed pending disposal of this Rule. This will not, however, put any fetters in the powers of the officer concerned to hold the meeting by issuing fresh notice in accordance with Rules.”

Accordingly, the Sub-Divisional officer issued fresh notice on 16-1-75 fixing 20th February, 1975 and the notice was also published in the Assam Gazette dt. 29-1-75. The first meeting also held accordingly on 20-2-75 and the Chairman and Vice-Chairman were elected in the said meeting.

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Mr. Speaker, Sir, I would like to know only one clarification in this connection from the Hon'ble Minister. Sir, the Hon'ble Minister has stated that two members have been nominated to represent the Scheduled Castes and Scheduled Tribes or other socially and educationally backward classes residing within the area. But Shri Borgohain belongs to O.B.C. Whether that is valid? Then, Sir, it is understood that some of the nominated members are related to some of the topbrasses of the Ruling Party? Is it a fact, Sir?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—Sir, according to the relevant rules the nominated members should belong to one of the Scheduled Castes, Scheduled Tribes or other socially and educationally backward classes. Now, Sir, there is a convention and we have adopted this in principle in the matter of appointment that the residents of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes should not be less than 5% of the total population of the area. Generally, we do not select the member from them if their number is less than 5%. So, in that case we select member from the other section of O.B.C. etc., if their numbers are more than 5%. and Sri Borgohain belongs to O.B.C. (Ahom).

Shrimati Renuka Devi Barkataki—Sir, what about my other point regarding the relationship of some of the members with some of the topbrasses of the Ruling-party?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—Sir, that is not within my knowledge.

শ্রীশ্ৰেণ দাস—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই ইতিপূৰ্বে গাৱঁৰ পানী যোগানৰ ক্ষেত্ৰত আলোচনা কৰিছিলো। এতিয়া দেখা গৈছে যে, এতিয়ালৈকে পানী যোগানৰ দিহা টিউবওৱেল কোৱা আদি নিৰ্মাণ কৰা হৈছে, কিন্তু সেই বিলাক অচল অৱস্থাত পৰি আছে। গাৱঁৰ ছখীয়া মানুহে মেৰামত কৰাৰ খৰচ বহন কৰিবলৈ অসমৰ্থ। গতিকে আমাৰ যিবিলাক গাৱঁ পঞ্চায়ত আৰু মহকুমা পৰিষদ আদি আছে সেইবিলাকৰ জৰিয়তে চৰকাৰে এই মেৰামতিৰ কাৰণে অৰ্থমঞ্জুৰী দিব লাগে সেয়ে যদি কৰা নহয়, তেনেহলে সেই অঞ্চলবিলাকত পানী যোগানৰ ক্ষেত্ৰত বহুত দুৰ্গতিয়েই ভোগ কৰিব লাগিব।

মহোদয়, আমাৰ স্বাধীনতা হ'ল, এইটো আমি সকলোৱে জানো যে, শিক্ষাই আমাৰ জীৱনৰ মূল ভেটি। অৱশ্যে ইতিমধ্যে চৰকাৰে শিক্ষাৰ শিতানত মনোযোগ দিছে। চৰকাৰে ৫.৬ হাজাৰ যত স্কুল আছিল তাৰ ঠাইত ২০ হাজাৰ হৈছে।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে যথেষ্ট ৰকমে মনোনিবেশ কৰিছে, দেশ স্বাধীন হোৱাৰ আগতে আমাৰ ৰাজ্যত মাত্ৰ ৫.৬ হাজাৰ মানহে প্ৰাইমাৰী স্কুল আছিল এতিয়া প্ৰায় ২০ হাজাতকৈ বেচি হ'ল। তাৰোপৰি হাইস্কুল কলেজ প্ৰতিস্থা হ'ল। ৰাইজৰ সদইচ্ছা থকাৰ কাৰণেই আৰু চৰকাৰৰ সহায় সহযোগৰ কাৰণেই এনেবিলাক অনুষ্ঠান গঢ়ি উঠাত সহায় হৈছে। কিন্তু ৰাইজে কেৱল টকা-পইচা খৰচ কৰি একোখন কলেজ গঢ়াতো সহজ কথা নহয়। কিন্তু আজি ইমান বিলাক শিক্ষাৰ অনুষ্ঠান হোৱা স্বত্বেও আমাৰ ৰাজ্যৰ শিক্ষিতৰ হাড় শতকৰা মাত্ৰ ২৮ ভাগ হৈছে। সেইকাৰণেই আমি অইন অইন ৰাজ্যৰ তুলনাত পিচপৰি থাকিব লগীয়া হৈছোঁ। সেইকাৰণে মই ভাবো চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা এইবিলাক ক্ষেত্ৰত যদি বিলেকচেশ্যন কৰিব পাৰে তেতিয়াহলে আমাৰ ৰাইজৰ পৰিকল্পনা আঁচনিৰ লগত আমি শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত সমানে অগ্ৰগতি লাভ কৰিব পাৰিম। সেইকাৰণে এই বিষয়টোলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পাচত আজি আমাৰ স্কুলবিলাক বহুবাৰ পৰীক্ষা নিৰীক্ষা কৰাৰ পাচত নানা ধৰণৰ কথা-বতৰা উলিয়াই পাৰমিছ্যন দিয়াত বৰ

পলম কৰে। প্ৰথমতে এটা ক্লাচ তাৰ পাচত আন এটা এইদৰে গৈ গৈ বহু বছৰ লাগি যায়, গতিকে এই পাৰমিশ্যন ইত্যাদি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত যিটো ৫৬৭ বছৰ লগাই দিয়ে সেইটো অলপ শিথিল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে যাতে আমাৰ এই দুখীয়া অসুস্থ মানুহৰ আগবাঢ়ি যাব পাৰে। যোৱা বাজেট অধিবেশনতেই আমাৰ পিচপৰা আৰু জন-জাতীয় অঞ্চলত কিছুমান বেচিদিনচিয়েল টাইপ অব স্কুল প্ৰতিস্থা কৰাৰ প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছিল কিয়নো সেইবিলাক অঞ্চলত আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী বিলাকে ভাল ধৰণে পঢ়া শুনা কৰিবলৈ এটা ভাল পৰিবেশ পোৱা আৰু সেই কাৰণেই তেনে বিলাক অঞ্চলৰ পৰা অহা বহুতো মেধাবী আৰু গুণশালী ছাত্ৰই পঢ়া-শুনাত আগবাঢ়ি যাব পৰা নাই। এইবাৰ বাজেটত সেই বিষয়ে উল্লেখ কৰাৰ কাৰণ মই অত্যন্ত মুখী হৈছোঁ।

তাৰপাচত মই গড়াকপ্তানী বিভাগৰ কথা কও, এইবাৰ বিশেষকৈ ৫৬ বাৰ বানপানী অহাৰ কাৰণে অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ ৰাস্তা-বিলাক নষ্ট হৈ গৈছে। সেইকাৰণে এই ৰাস্তাবিলাক মেৰামতি কৰিবৰ কাৰণে যি ১ কোটি টকা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে সেই টকাৰে এনেবিলাক ঠাইত বিশেষকৈ য'ত য'ত দুৰ্গম অঞ্চল তেনেবোৰ ঠাইলৈ ৰাস্তা-ঘাটৰ সুবিধা কৰিব লাগে। বিশেষকৈ জনজাতীয় যিবিলাক অঞ্চলত অহা যোৱা কৰিবলৈ অত্যন্ত অসুবিধা, সেইবিলাক ঠাইত গৰু গাড়ী বোকাতে সোমাই যায় অহা যোৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকে অলপো সুবিধা নাপাই আৰু বেহাবেপাবৰ কথাটো বাদেই দিয়ক সেইবিলাক অঞ্চল ওয় পৰি-কল্পনাত লোৱাৰ ক্ষেত্ৰত কোৱা হৈছিল কিন্তু লোৱা নহ'ল, গতিকে সেই বিলাক অঞ্চলত ভাল ধৰণে ৰাস্তাঘাটবোৰ আৰু দলং ইত্যাদি দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এতিকে এই যি ৰাস্তা-ঘাটৰ অৱনতি হৈছে সেইবিলাক ভাল ধৰণে মেৰামতি কৰি বাইজৰ অহা যোৱাৰ সুচল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পিচত পুৰণি কলীয়া যিবিলাক ৰাস্তা আছে সেইবিলাকৰ পেপাৰ মেইনটেনেন্সৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

১৯৫০ চনতে চিদ্দ ফাৰ্মৰ কাৰণে ১০০ বিঘা মাটি দিয়া হৈছিল, আজি হয়তো ১০০ বিঘা ২০০ বিঘা মাটিত ৩ খন চিদ্দ ফাৰ্ম হৈছে।

কিন্তু তাৰ পৰা কোনো লাভ হোৱা নাই কিয়নো তেওঁলোকৰ থাকিবলৈ ঘৰ নাই, মাজপথাৰতে কোনো মতে বাস কৰি আছে গতিকে যিখিনি মাটি তেওঁলোকৰ নামত দিয়া হৈছে তাকে ভাল ধৰণে থাকিবলৈ দিয়া কৰি দিব লাগে। এইবিলাক বিষয়লৈ বিশেষভাৱে নজৰ দিব লাগে বুলি মই অনুৰোধ জনালো। আমাৰ কিছুমান স্পান মিল আছে গতিকে খাদী বোৰ্ডৰ জৰিয়তে উত্তৰ কামৰূপৰ শিপিনিসকলে ভাল ধৰণে দাম পাব। তাৰোপৰি এই ক্ষেত্ৰত লোন ইত্যাদি পোৱাত আৰু চাৰটিদি বেটত সূতা ইত্যাদি পোৱাত সহায় কৰিব লাগে। আজি আমি বহু পিচপৰা ঠাইত দেখিছোঁ আমাৰ বেচিভাগ মানুহৰ ঘৰত বহিবলৈকে এখন চকী বা পিৰা নাই তেওঁলোকৰ এইবিলাক সাজ সবজাম তৈয়াৰ কৰিবলৈ কোনো কাৰিকৰী বিদ্যা নাই, সেই কাৰণেই কাৰপেটাৰ কাম প্ৰডাক্শ্যনৰ নিচিনা কিছুমান খুলি এই লোক সকলক হাথিহাৰ ইত্যাদি বনাবলৈ শিকাৰ লাগে। আৰু কুটিৰ শিল্পৰ নিচিনা কিছুমান শিল্প গাঁৱ সমূহত খুলিব লাগে যাতে এনেবিলাক কাম কাজে আমাৰ এই মানুহ বিলাকক কৰ্মঠ হবলৈ শিকায়।

গতিকে এইখিনি কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Dulal Ch. Baruah—Mr. Speaker Sir, While taking part in the discussion on the Budget that has been presented by the Chief Minister, the Finance Minister the other day, I want to raise certain points.

But the main point is, I would like to raise, is this a real surplus budget? Does it really bring succour to the teeming masses groaning under the strangle-hold of the worst ever economic disaster in the country? Does it bring a ray of sunshine through the dark clouds that threatens the common man with an impending disaster, that threatens him with a final doom? To that my answer will be a big No. In the real sense of the term it is not a surplus Budget

but a deficit Budget. To support this I want to say that the Chief Minister has tactfully omitted one important aspect and that is the debt position of the State. The debt position is upto the neck & we are indebted to the Govt. of India and various financial institutions but the Chief Minister has tried to hide it by saying that there is no overdraft. But Sir, overdraft is still there although it has not been shown in the Budget.

Again Sir, at page 19 of the Budget speech it has been stated the deterioration was due chiefly to wrong debits against the State Government by the Controller Defence Accounts and irregular debits by the Railways and partly to non-reimbursement of our dues on account of outside Police Battalions by the Government of India. The wrong debits made by the Controller of Defence Accounts were adjusted and the irregular debits raised by the Railways were reversed due to the vigorous efforts made by the State Government." Sir, it is a very vague thing because it has not been mentioned what is the amount that has been adjusted and what is the amount that is to be adjusted in respect of reimbursement. Unless we know these things the real picture cannot be known. Apart from that, Sir, in the receipt side they have shown all receipts on probable basis especially the revenue receipts. In revenue receipts there is no probability as we have seen in many years. Apart from that the State Government are required to contribute Rs. 50 crores for the plan by additional resource mobilisation

including Rs. 30 crores by the revision of royalty on crude oil. These things are still in the mother's womb. Therefore, this Budget cannot be said to be a Surplus Budget; it is a deficit Budget. It is a misnomer. It is a mirage, it holds out only a false promise. I believe, by not imposing an extra dose of taxation, the Sinha Government want to earn the applause of all. But the pertinent question is, can our people sustain more taxation? They cannot, because everything has already been sucked out of them. Nothing remains to be squeezed out from them anymore. But various indirect taxes will continue to badger even the fallen victims.

Sir, I do not claim myself to be a financial wizard with magic wand in hand to effect magical transformations of economics and financial situations; nor do I have any pretentious notions of being an expert on such nicities. But as a layman, I do know and understand that a budget should clearly and in no ambiguous term display the true picture of State's finances and that it should also contain in itself the measures for the economic advancement of the people. It should reflect people's hopes and aspirations. It should be able to enthuse and inspire them to go forward with zeal and gusto on the onward march towards a brave new goal. But, is this bunch of papers, full of figures and tables an indicator of all that? No. It is a mere jugglery of figures to confuse and mislead the people; one has only to browse through them to see the utter hollow-

ness, the unfathomable emptiness it is composed of. It is a whitewash, a camouflage for the Government's failures.

Sir, it is within the easy comprehension of all that the strength or weakness of a country's or State's economy is measured by certain things like State income, per capita income etc. And judging by these criteria, it appears crystal clear that the economy of Assam is miles away from a happy situation. There has been only 5% marginal increase in the per capita income at current prices from Rs. 572 in 1972-73 to Rs. 601 in 1973-74 and a mere 2% increase of State's income at constant prices over that of 1972-73. Besides, the Chief Minister has dropped a hint that additional taxation may have to be imposed to pay Dearness Allowance, if it is sanctioned according to the formula evolved by the Assam Pay Commission, 1973 as the Government will have to incur an additional expenditure of Rs. 32 crores to cover an additional 81 points with effect from 1st July, 1974 upto the end of the next financial year.

Sir, since the Government constituted the Pay Commission there is no point in saying that they are not going to implement the recommendations. If it is so, what is the meaning of constituting a Pay Commission at the instance of the employees. If the Govt. wants to give benefits to the employees, it should implement the recommendations within a year or so. Therefore, when the Government will be require to

pay Additional D. A. the Budget will be a deficit one.

To sum up in few words, the whole economy of the country and more especially that of Assam has slowly and deliberately over the decades been driven to deepest doledrums. What is more, Assam has been regularly chosen and allowed to stagnate economically and the common man is being forced to bear the whole brunt. Though the plan era began with the objective of raising the down-trodden masses from their sub-standard of living, in reality it has only culminated in enriching the rich and impoverishing the poor—the octopus grip of inflation is throttling out the life of the common man—the frankenstein of deficit financing created and let loose by our Government hovers around to crush each and every body among the poor in his monster grip. The unheard of price spurt deprives the common man from his birth right to four square meals—deprived him of a yard of cloth to cover his naked body.

Talking about inflation, our Govt. in bountiful measures gives us the idea that inflation here is a side effect of the international monetary and fiscal upheavals that the roots of the malaise lie in the international money market—that, it is a common phenomenon even in the advanced countries. But Sir, it is only a half truth and if viewed at the backdrop of another important relevant feature, it becomes a total myth. In almost all these countries wages have grown manifold and this very fact nullifies and negates the

effects of a price hike. In this country, between 1956 and 1966 price level went up by 80%. Between 1966 and July, 1972, it shot up by another 54%. Over the last two years it took another upward swing of 50%. This is an all India figure published by a prominent Bombay weekly. According to the Economic survey of Assam, 1972, consumer prices level in Assam is about 20% higher than the all India level. Now if All India price level is 80% or more, the Assam figure works out at more than 100%, i. e. more than double during the period between the period from 1966 and July, 1972. This abnormal price spurt coupled with stagnation in the sphere of production, threatens to obliterate, annihilate the poor and the vast cross-section of the middle income group from its very existence. According to the latest available estimates, the total number of persons below the poverty line in Assam is 3 lakhs in urban areas and 107 lakhs in the rural areas. This comes to a total of 110 lakhs which accounts for nearly 75% of total population of the State. Besides, there are innumerable pockets where famine and near-famine conditions prevail. What more telling evidence is needed to say that a Democle's sword is hanging over the people's head? Our Government remains a passive onlooker of this vast degradation. Presumably in a clitch like 'Garibi Hatao' it seeks the penance for the malignant growth in the entire social fabric. Sir, unemployment has assumed a frightening and menacing proportion, more specially, among the educated

unemployed. The magnitude of the problem can be gauged from the fact that before launching of the Fourth Five Year Plan the backlog of the unemployed was 13 lakhs of whom 1.25 lakhs were educated unemployed. The Draft Fifth Five Year Plan of Assam has placed the estimate of unemployed at 11.5 lakhs in the rural areas and another about 4 lakhs in the urban areas i. e. a total of about 15 lakhs. But the Chief Minister's Budget speech made no mention of the size of the unemployed nor has he spelt out anything clearly about how it should be dealt with. Though there is a declared policy that the unemployed youths, the retrenched personnel and surplus labour population will be given opportunity for employment, it has become a mere mockery. The Government could not do anything in that particular direction. Though industries have been sought to be established to give employment to the youths, if you analyse properly you will find that not a single industry has come up at the instance of the Government or with the help of the so-called nationalised banks. The banks have been nationalised only to give benefit to the rich who can be termed as capitalists and not to the common man. The Government has remained silent to do away with the starvation conditions in the tea garden pockets. No indication about this has been given in the C. M.'s budget speech. Sir, in the sphere of agricultural production the country presents the most dismal picture. Assam, predominantly an agricultural state, where,

80% of her population is engaged in agriculture still remains a starving State. In our estimation this sordid of affairs is not primarily caused by floods and droughts, but by human ingenuity. The major task of identifying all approaches and ideas with agriculture or with the cultivators has been thrown overboard. Instead this major issue concerning our progress and very existence is being made the ground for political horse-trading. Agriculture has become thoroughly politicalised. It is all but plain to see that inspite of the millions poured to raise agricultural production, no break-through has been made and agriculture in Assam in essence has made no significant stride towards progress from its primitive existence. And for this, the blame must be laid at the door of the Government. To make political capital for the ruling party, agriculture has been allowed to rot. Why Assam being an agricultural state cannot provide a morsel of food to the hungry millions? The answer is, that agriculture in Assam must be turned over to the cultivators, they must be freed from the present state of keeping it in a political playground. What I want to say, Sir, is that the policy which has been followed by the Government in respect of agriculture production is a wrong policy and no sincerity of purpose. Sir, in the year 1971-72 there was a slight increase in food production which eventually tampered off. The so called green revolution did not usher in an era of plenty and prosperity because all manner of planning for agriculture was framed with short-term political benefits in view. and a real scientific and objective attitude was never taken. Although 4 or 5 crores of rupees are spent annu-

ally on flood control etc. occurrence of flood has been a regular feature. If food production is to be increased significantly more effective measures for flood control and scientific methods of irrigation and embankment must be adopted. Sir, our total geographical area is 7893 lakh hectares and that total crop area is 728 lakh hectares i. e. 34.8 % of the total geographical area. According to the Chief Minister 50,000 hectares has been proposed to be brought under irrigation, this is, only 1.8 % of the total area. Sir, this will clearly show what effective measures have been taken by the Government to have more production in the State. They have failed in flood control, they have failed in irrigation front, they have also failed in other fronts. Before expecting any achievement, agriculture must be freed from politics, and a solid infra-structure for agriculture must be created. Sir, I must submit another thing. Now we are having a plan for farming corporations. No doubt, the idea is good but in many respects we find that we are putting the cart before the horse. We are not having proper planning to achieve the target and we are not in a position to do away with all the obstacles because we are thinking not for the common masses but we are thinking only for ourselves—for our political gain. Therefore, far from curbing expenditure there has been wasteful expenditure. Recently the Chief Minister has appointed an adviser to look after rabi crop programme at a flat salary of Rs. 3000/- per month. Not only that he has been treated as a State guest and has been provided with a car. All this shows that the Government is living beyond its means. A person living beyond his means becomes insolvent. A private business man living beyond his means becomes bankrupt. And a Government living beyond its means leads to deficit financing and inflation. Our Govt. in the name of development is only expanding its bureaucracy and increasing wasteful expenditure. It is high time Government tightens its belt.

In this connection, I want to submit a few important aspects of the thing Sir, according to the Govt report upto date there are a total number of 1692 cases of misappropriation detected from 1969 to 1975 involving an amount of Rs. 78.27 crores. Apart from these there are other cases which could not be detected yet. Out of these the major share goes to the following Deptt; P.W.D. 237 cases, E & D 209, Education 437 and medical 97. In P.W.D. one case alone involves 1 crores of rupees which is now under investigation of C. B I. In the same way the expenditure incurred in connection with the improvement in the Agriculture, even 40 per cent was not spent properly and as a result of this there has been a total bankruptcy and starvation deaths in the State. Apart from that about 58 lakhs of rupees we are paying annually to the officers who are put under suspension. Due to the delay in disposing of these cases we are to pay them for which we are not getting any service from them.

Sir, the progress of industrial Development in this State has been at the lowest ebb. The draft outline of the five year plan of Assam has rightly observed that the pattern of investment and exploitation of rich resources of the State, such as tea, jute and oil continue on the old colonial pattern. These are the biggest foreign exchange earners for the country. The proportionate foreign exchange earning from Assam tea is Rs. 81.2 crores, From Assam crude oil is Rs. 38.4 crores and from Assam Jute is Rs. 53.1 crores. But in spite of such huge foreign exchange earnings derived from the exploitation of the resources in Assam, the centre is not giving Assam its legitimate share for its prosperity and economic development. The taking over of land for tea, oil and for industrial projects have impoverished the local people further, barring the setting up of a fertiliser factory and a mini-refinery, no significant utilisation of natural resources has come about since independence.

I would like to submit that we have gone through the statement made by the Minister incharge of Petroleum that the Govt. of India has given assurance to our M. Ps and M. L. As that they are not going to take any more crude oil than the original 3 million tons to Barauni. They have given already a statement to this effect. I do not know whether the Chief Minister or the Govt, who were having discussion with Govt. of India have agreed to the proposal of taking extra 1 million ton to Barauni for which an extra pipeline is being laid from Lowkhowa to Barauni. If this is so, then I would say that we are not going to budge an inch from our stand point. We have already allowed them to take a lot of oil. I am speaking on behalf of the people, we will not allow them to take away any more oil. We have given them already. In this connection I want to quote from Mr. Tarlok Singh's 'India's Development Experience'. Here in Table 6 : Eastern Region, State Plan outlays for the year 1971-72, Assam 123, West Bengal 959, Tamil Nadu 1513. Andhra Pradesh 1421. Now, this gives the picture of the North Eastern Region. Again Sir, in domestic product Assam is the lowest 282, West Bengal 334, Tamil Nadu 375, Panjab 1038. In page 61 of the same book, I am quoting, "Data such as have been cited above are meagre enough. Even these are not available for all the territories in the north east region, not for hill regions. The latter are only now beginning to emerge from the stage of pre-development. While there is new activity in construction and in social services in these areas there is no significant change yet in agriculture, or in employment and productivity". Now, he has also suggested the reasons for that. "High transport costs and insufficient integrations with the rest of the country are serious obstacles for which solutions have still to be found. In this connection, the emergency of Bangla Desh as a separate country and the growth of regional co-operation in its wider

meaning could throw up new possibilities of development and integration. Both in the plains and in the hill areas, the productivity of land has to be raised through systematic action by way of flood control, soil conservation, improved crop patterns, co-operation in production wherever possible, and strengthening of marketing, credit and communications within each district."

Sir, in this connection I would like to submit that in doing the planning we should change outlook. The Chief Minister should look into this so that there is no haphazard Planning. We are always speaking of proper planning but without any result. We are to first of all find out which are the industries suitable for us and we should go for that only. In other words, the projects should be need based projects, be it in the field or agriculture, or industries wherever it may be. Even the advanced countries like Russia and America, their industries are also need based industries.

Our need based industry is agriculture industry. So, at the time of making plan, we should make in such a way that agriculture would be converted to industry. Sir, we have formed different corporations such as Tea Corporation, Agricultural Development Corporation. But all these have been now a misnomer. According to the draft Fifth Five Year Plan, Assam and the surrounding North Eastern region accounts for 40 per cent of hydel power potential of the country, yet the production of power per capita in Assam is about the lowest in India and tariff is the highest, according to some news paper report. According to the recent newspaper report, Assam will face a serious power crisis. The power shortage in the region cove-

ring Assam, Meghalaya and Mizoram has been estimated at 25 M.W. during 1973-74, 37 M.W. during 1974-75 and 57 M.W. during 1975-76. The bifurcation of the Assam State Electricity Board into two separate and independent units for Assam and Meghalaya States will further affect and aggravate the situation. This is high time the Government implemented the recommendation of the Enquiry Committee on the Assam State Electricity Board to avert the power crisis. Sir, notice some false agreement also. We have seen in the paper that Meghalaya is entrusted with construction of certain projects like Kopili, which was mentioned earlier by the Govt. So, if proper step is not taken for rural electrification of Assam, there will not be a single industry and Assam will be completely in darkness. While the economy of our State presents a dismal picture, it is strange that the Govt. is going on increasing capital expenditure. While the Govt. has failed to mobilise the financial resources, and to step up revenue potential, its capital expenditure is increasing by leaps and bounds. Recently the administration has been made top heavy without commensurate increase in efficiency. The size of the Sinha Ministry has been doubled. There has been no effective control on expenditure on tours by Ministers. In spite of temporary ban on creation of new posts on the non-plan schemes, Govt. has violated its policy by appointing extra experts for Rabi Crops. They are appointed on fat salaries. There is accumulated

arrear of taxes and revenues of all kinds besides there are a huge number of cases of tax dodging and tax evasion. Sir, this Govt. is imposing taxes but the total arrear of taxation upto 1974 is Rs. 16.7 crores still to be realised by the Govt. under different heads. Govt. did not take any effective steps to remove corruption, nepotism and favouritism. Unless corruption is removed there cannot be any significant change in our economy, the condition of the common people will remain as it is today. There is no significant change in employment and productivity in agriculture or social services. But our Govt. is not prepared to admit these realities. Sir, I would like to mention here that the Govt. has promised to give social security to the weaker society of the State, the weaker Section is the cultivators. But nothing has been given. Their promise has gone without any benefit to the the garden population, to the cultivators. Therefore, I want to know whether Govt. is sincere to implement the Acts for the welfare of the tea garden population here in Assam. Sir, the proper remedy is a complete reversal of the policy which the Government has followed during the last twenty years. There is urgent need for rethinking on the part of the Planners and Administrators to eradicate the economic malaise such as rising prices, mounting unemployment, sluggish growth of economy. Social justice can be brought about only by

increasing production and by creating job opportunities. Unless these basic changes are made, leaving aside the ideological considerations, poverty of the masses will only deepen and middle classes will progressively join the ranks of the poor. Only a small section of the ruling elite which is protected from inflation by perquisites, blackmarketeers, smugglers, hoarders and corrupt bureaucracy will be the beneficiaries of the rising prices. Inflation, after all, is a gift to these classes, because it gives scope for controls and corruption. A stable economy, on the other hand restores the control over the economy to public as consumers. Sir, whatever budget is prepared, whatever plan may be taken at the time of execution we are not in a position to get it properly. Everything goes wrong. The other day the Minister, Agriculture could not give us the detail about the constitution of Agro-Industries Development Corporation. What they are giving to the common masses, the cultivators by way of providing, implements, machinery and fertilizers and we have given them 1.22 crores. But my point is, could these implements, fertilisers reach the destination for which it was meant? No, it did not reach them. Only some fortunate people are getting money at the cost of the poor people. It has become a corruption, a corruption for corruption. Everything goes at the instance of a certain people who are doing everything for themselves, not for the benefit of the poor people. If

the Planning Minister is sincere to do something for the benefit of the common people he should go ahead with taking up different development plans. Planning is human thing. Unless it is properly planned no improvement of the condition of the common people can be achieved and it will be more harmful with these words, Sir, I conclude my observations.

শ্রীমতী সত্যবতী গোস্বামী—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৫-৭৬ চনৰ বাজেটখন পাই আমি বৰ ভাল পাইছোঁ। কাৰণ ইয়াত ১০ লাখ ৪২ হেজাৰ টকাৰ এটা চাবপ্লাচ হিচাব দেখুৱাইছে আৰু ইয়াত নতুন টেক্সৰ কোনো উল্লেখ নাই আৰু বাইজে ভাবিছে এই বাজেট খনৰ পৰা তেওঁলোকে সকাহ পাইছে কিন্তু সিমানখিনি সকাহ আশা কৰা হৈছে সিমানখিনি হয়তো হ'ব নে নহ'ব আৰু সেইটো নিশ্চয় হ'ব বুলি শুবাতো মক্ষিল। যি কি নহওক বিভিন্ন বিভাগৰ পাৰদৰ্শিতা আৰু প্ৰতিভাৰ বলতেই এই বাজেট খন এনে সুন্দৰ ভাৱে বাইজৰ মনোগ্ৰাহী কৰি তুলিছে আৰু বাইজে ইয়াৰ পৰা বহুত আশা কৰিছে। অৱশ্যে এই ১০ লাখ টকাৰ চাবপ্লাচটো বিশেষ জোৰ দিবলগীয়া নাই যদিও ই প্ৰশংসনীয়। ইয়াত দেখা মতে বেভিনিউ আয় বা বেভিনিউ বিচিতৰ হিচাবত ১৭০, ২৮.৬৯ টকা দেখুৱাইছে আৰু ব্যয় হিচাবত ১৭৬, ৩৯.৫৫ টকা দেখুৱাইছে, সেই হিচাবত বেভিনিউৰ শিতানত ৬ লাখ ৮৬ হাজাৰ টকাৰ ঘাটি পৰিছে কিন্তু কেপিটেল ইনকামৰ শিতানত ৭২, ৬৩.৯৮ টকা ধৰিছে আৰু কেপিটেল এক্সপেন্ডিচাৰৰ শিতানত ৬৮, ৯৬.৮৯ টকা ধৰিছে কিন্তু এই বাজহ হিচাবৰ বৰ্হিভূত শিতানত ৬, ২১.২৮ টকা বাহি দেখুৱাইছে। কিন্তু মন কৰিবলগীয়া সেই একাউণ্টতো যদি বেভিনিউ একাউণ্টত দিব পাৰিলেহেঁতেন তেতিয়াহ'লে আমি আশাবাদী হ'ব পাৰিলোহেঁতেন।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ কাৰণেই ট্ৰাকৰ মালিকেও টেক্স নিদিয়াকৈ গাড়ী চলাই আছে। ইয়াৰ দ্বাৰা ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ টকা লোকচান হৈছে। এইটো এটা প্ৰয়োজনীয় কথা। ইয়াৰ কাৰণে উপযুক্ত ব্যৱস্থা ল'ব লাগে আৰু ইয়াৰ কাৰণে চেল টেক্সৰ কাৰণে ক্লিয়াৰেন্স চাৰ্টিফিকেটৰ

ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আন এটা কথা আমি সকলোৱে চাব লাগিব যে এই যিবিলাক কাম কৰিবলৈ যাওঁতে চৰকাৰে ইকনমিক মেজাৰ লৈছে সেইটো এটা প্ৰশংসনীয় কথা হৈছে অন্ততঃ ইকনমিক ড্ৰাইভৰ ক্ষেত্ৰত কিন্তু এইটো কথাও আমি চাব লাগিব যা'ত এই ইকনমিক মেজাৰ লবলৈ যাওঁতে যিবিলাক হেঁচা দিয়া হ'ব সেইবিলাক আমাৰ দেশৰ কাৰণে উপকাৰী হৈছে নে নাই? বহুত কাম আছে যিবিলাক আমাৰ দেশৰ কাৰণে অতি দৰকাৰী কাম। যদি বাধা পৰিছে তেন্তে সেই ধৰণৰ ইকনমিক মেজাৰ লৈ বাজেট সংকোচিত কৰাৰ পৰা আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক গাঠনি সবল হ'ব লাগিব। কিন্তু যিবিলাক ব্যৱস্থা দ্বাৰা আমাৰ দেশৰ অৰ্থনীতি দুৰ্বল হৈ পৰিব সেইবিলাক ব্যৱস্থাত প্ৰথমতে ব্যয় সংকোচিত কৰা হলেও পিচত আকৌ তিনিগুণ খৰচ কৰিবলগীয়া হলে সেইটো দেশৰ কাৰণে উপকাৰত নাহিব। উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ যে বাস্তাঘাট মথাউৰি আদিৰ বেলিকা যদি ব্যয় সংকোচন কৰাৰ কাৰণে ইকনমিক ড্ৰাইভৰ কাৰণে ভাল ব্যৱস্থা লোৱা নহয় তেন্তে সেই মথাউৰি বা বাস্তাঘাট মেৰামত কৰিবলৈ বা নতুনকৈ বন্ধাবলৈ যিমান টকা খৰচ পৰিব তাৰ ফলত ৰাজ্যৰ অৰ্থনীতিত এটা ডাঙৰ হেঁচাহে পৰিব। যদি কেৱল বছৰৰ টকাটো বাজেটত মিলাবৰ কাৰণেই এইটো বাজেটত কম বুলি দিয়া হৈছে তেনেহলে সেইটো উচিত হোৱা নাই। যদি কেৱল মূল্য বৃদ্ধিৰ কাৰণেই আমাৰ দেশৰ উন্নয়নমূলক কামত বাধা আৰোপ কৰা হয় তেনেহলে বৰ্ত্তমানৰ ওপৰত ভৱিষ্যতক বলিদান দিয়া হ'ব। সৰ্বভাৰতীয় ভিত্তিত অসমৰ যিটো আয় সেইটো কম আৰু সেই কাৰণেই অসমৰ উন্নয়ন-মুখী আঁচনিবিলাক এৰি পেলাই দিয়া উচিত নহ'ব। শিক্ষক পুষ্টিৰ আগৰ যোগানৰ কাৰণে সাতত্ৰিশ লাখ টকা ধৰা হৈছে, সমাজ কল্যাণৰ কাৰণে দহ লাখ টকা ধৰা হৈছে। কিন্তু কি হিচাবত কেনেকৈ খৰচ কৰিব তাৰ একো গম আমি পোৱা নাই। টকা কোনো গুণে কম দিয়া হোৱা নাই। এইবিলাক ওৱেণ্ডেজ এক্সপেন্ডিচাৰ মাথোন। বেগাৰ্চ হোমৰ কাৰণে নিৰানব্বৈ হাজাৰ সাতশ টকা দিয়া হৈছে, ননপ্লেন বাজেটত হিচাব দেখুৱা হৈছে। ইয়াৰে বিয়াল্লিশ হাজাৰ অফিচাৰ আদিৰ দৰমহা আদি দিওঁতেই যাব। প্ৰায় আধা টকা যদি এনেকৈয়ে যায় বেগাৰ্চ হোমে ক'ত কি

ধৰণে কি কৰি আছে আমি গম নোপাওঁ। চিল্ডৰেণ ওৱেলফেয়াৰৰ কাৰণে ছয় লাখ চৌবাশি হাজাৰ ন শ টকা দিয়া হৈছে, মহিলাৰ ওৱেলফেয়াৰৰ কাৰণে তিনি লাখ চল্লিশ হাজাৰ টকা ধৰা হৈছে আৰু আন্ত-জাৰ্তিক মহিলা বছৰ পালন কৰিবলৈ এটা কমিটিক এই টকা দিয়া হৈছে। কিন্তু তাকো ক'ত কেনেকৈ খৰচ কৰিব তাৰ আমি একো গম নোপাওঁ। কিন্তু এটা অতি দৰকাৰী কথা বাদ পৰি গৈছে। ওৱাকিং ওমেন হোষ্টেলৰ কাৰণে কোনো টকা ধৰা হোৱা নাই। বা মহিলাৰ উন্নয়নমূলক আঁচনিও আমি দেখিবলৈ পোৱা নাই। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ বায় প্ৰধানীয়ে সদনত প্ৰায়ে বিধৱা সকলৰ কথা কৈ থাকে। মইও জোৰেৰে বিধৱা সকলৰ কথাকে কওঁ। মই নিজেও বিধৱা যদিও মই নিজৰ ভবিষ্যৎৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে আৰু থাকিব পাবিছো, ইন্দিৰা গান্ধীও বিধৱা কিন্তু নিজৰ ভবিষ্যৎৰ ওপৰত থিয় হৈ প্ৰধান মন্ত্ৰী হৈছে কিন্তু দুঃস্থ নিঃকিন, সহায়হীন বিধৱা সকলৰ কাৰণে কোনো আঁচনি চৰকাৰে দাঙি ধৰা নাই। যিখন দেশৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী মহিলা যিখন দেশৰ আধা সংখ্যক শতকৰা পঞ্চাশ ভাগ মহিলা সেই দেশত মহিলাৰ ওৱেলফেয়াৰৰ কাৰণে পুঁজীৰ কাৰণে নিশ্চয় চাব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষিৰ শিতানত আৰু জলসিঞ্চনৰ শিতানত বহুত টকা ধৰা হৈছে এইটো আমি ভাল পাইছোঁ। জলসিঞ্চন আঁচনি ভাল ধৰণে কাৰ্য্যকৰী নকৰিলে আমি মনচুনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হব লাগিব। কিন্তু গোটেই বছৰতে আমি মনচুনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিলে আমাৰ খেতিৰ উন্নতি আশা কৰিব নোৱাৰোঁ। গতিকে ইয়াৰ কাৰণে জোৰ দিয়া উচিত। সৰ্বভাৰতীয় হিচাবত দেখা গৈছে যে শতকৰা ২৬ অংশত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা আছে কিন্তু অসমৰ ক্ষেত্ৰত শতকৰা চাৰে চৈধ্য ভাগ মাটিতহে জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা আছে। আনকি কোনো ঠাইত ইয়াৰ পৰিমাণ শতকৰা ৯-১০ মানহে পাবগৈ। ইয়াৰ কাৰণে ফিল্ড চেনেলৰ ওপৰত জোৰ দিয়া উচিত। কিয়নো অলপ আচৰপ পানী যোগালেই সি শুহি নিব আৰু আচলতে একো কামত নাহিব। এই ক্ষেত্ৰত সুনিৰ্দিষ্ট ফলদায়ক আঁচনি লব লাগে। বিভাগীয় ইঞ্জিনীয়াৰ সকল আছে গতিকে মই সেই বিষয়ত বহলাই কব নোখোজোঁ। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গ্ৰেজিংৰ ব্যৱস্থা

থাকিব লাগে। নহলে আমাৰ দেশখন চলা সম্ভৱপৰ নহয়। ডাঃ কে এল বাৰে এবাৰ পাৰ্লামেণ্টত কৈছিল যে বন্ধপুত্ৰৰ পৰা যদি চল্লিশ লাখ কেপি পানী উলিয়াই দাইবেষ্ট কৰি দিয়া হয় তেতিয়া জলসিঞ্চনৰ সুবিধা অন্ততঃ কিছু পৰিমাণে হব। তাৰ ফলত কামত আহিব যদিও সেইটো গোটেই সহজ কথা নহয় কিয়নো আমাৰ ইয়াত ভূমিকম্প হোৱা ঠাই। ইয়াৰ কাৰণে দৰকাৰ হলে ইউ-এন-অ'বলৈ লিখিব লাগে। আৰু ইউ-এন-অ'ব সাহায্য লৈ হলেও এইটো কামত লগাব লাগে। বন্ধপুত্ৰৰ কাৰণে দুখন ড্ৰজাৰ আনিলে খান্দিবলৈ বুলি। পিচে এতিয়া কি কৰিছে নাজানো। মাটিবিলাক খান্দিবই বা কেনেকৈ? আৰু খান্দি পেলাবই বা ক'ত? যতেই পেলাই তাতে এখন পাহাৰ নহব জানো। আকৌ পানী আহিলে উটাই নিব। এইটো কথা মই বুজি পোৱা নাই। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই বেছি সময় নকও।

অধ্যক্ষ—সময় নাই।

শ্ৰীমতী সত্যৱতী গোস্বামী—মাত্ৰ দুমিনিট মোৰ সমষ্টিৰ কথা, নিজৰ কথা কব খুজিছোঁ। আজি আমাৰ দেশত যেতিয়ালৈকে দুৰ্নীতি চলি থাকিব তেতিয়ালৈকে আমাৰ নিবচুৱা সমস্যা, দেশৰ অৰ্থনীতি সবল কৰা ইত্যাদি নানান ধৰণৰ সমস্যাৰ অন্ত নহব। আমাৰ দেশত কাম কৰা পিয়নৰ পৰা ওপৰলৈকে দুৰ্নীতি সোমাই পৰিছে এই ব্যৱস্থা আঁতৰোৱা সহজ কথা নহয়। কিয়নো তেওঁলোকৰ কোনেও কাকো নঠগে। তেওঁলোকৰ মাজত কোড অব অনাৰ আছে। এইটো যদি আঁতৰোৱা নহয় তেতিয়ালৈকে দেশৰ উন্নতি আশা কৰিব নোৱাৰি। যদি অকমাণে এই চাকৰিয়াল সকলে এই দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকিব পাৰিলেহেঁতেন তেতিয়াহলে তেওঁলোকৰ দিনত নহলেও তেওঁলোকৰ নাতি-পুতিৰ দিনতো অলপ ভাল অৱস্থা দেখিবলৈ পালেহেঁতেন। অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু কবলৈ বহুত কথাই আছিল কিন্তু সময় নাই। গতিকে এইখিনি কথা কৈয়েই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

অধ্যক্ষ—পিচবেলা কলে কব পাৰিব।

শ্ৰীমতী সত্যৱতী গোস্বামী—নাই ঠিক আছে ধন্যবাদ।

Mr. Speaker—The House stands adjourned till 2-30 p.m.

(After lunch the House re-assembled with Mr Speaker
in the Chair.)

Shri Lila Kanta Bora— Mr. Speaker, Sir, I have heard with rapt attention the budget speech of the Finance Minister. Contrary to our expectation he has presented a surplus budget in this House though the surplus is very nominal. Why I have said it to our expectation is that for a State a backward State like ours which is purely undeveloped and where the sources of income are very very limited and few and the expenditures are ever increasing and very wide, a deficit budget may be said to be the normal feature. But in spite of that it seems the Finance Minister has presented a surplus budget. It may be due to his anxiety that as a consequence of deficit budget the prices of commodities rise very high and for that by curtailing certain expenditure he has placed a surplus budget so that there may not be further rise of prices. Sir, if it is so, it is no doubt a good thing. But then Sir, in certain heads some more expenditures should have been provided. From a perusal of the different allocations of expenditure we find that irrigational facilities for agriculture has been given a top priority. As a matter of fact we welcome this. But Sir, I think, some more provision for industrialisation should have been made, for it is through industrialisation we can expect to solve the unemployment problem and we generally find that educated youths prefer to work in industries than elsewhere. So Sir, it will be better if some more provision is made for industrialisation.

Sir, another welcome feature of the budget is that there is no proposal for fresh taxation. But in his statement the Chief Minister has said that there is no proposal for fresh taxation during the Session. He may have contemplation to impose some fresh tax in the supplementary budget. Sir, we all feel that the taxable capacity of Assam has been exhausted. We will welcome that

no further taxation is there.

Sir, ours is an agricultural economy. About $\frac{3}{4}$ ths of our population live on agriculture. Development of agriculture is therefore a sine-qua-non for the economic well-being of the people of State. But then Sir, we find this feature has long been neglected. In the first Five Year Plan we found that some steps for development of agriculture were taken. In the latter plans the same was neglected. For this, Sir, our people are also to some extent responsible. Because we find that our people generally ask for roads, Social welfare works and things containing amenities and seldom ask for irrigational and agricultural development, as a consequence of which the economic position of our country has gone from bad to worse from year to year, rather from Plan to plan. Now this has been further aggravated by successive floods and other natural calamities culminating in deaths of a number of persons last year in some parts of the State due to starvation and mal-nutrition. This is Sir, really most unfortunate. All attempts should be made to check this sort of problem recurring in future.

We are glad to find that Government have given the priority to provide irrigational facilities so to say to agriculture. This is a welcome feature. I am glad to find that a major irrigation project has been proposed for the Dhansiri Project. This is no doubt a welcome measure. Sir, unfortunately for Assam we have not got any major irrigation project not to speak of any multi purpose rinch valley project. Of course, some small and light irrigational projects are taken up here and there. I hope and trust that these projects are speedily implemented and implemented in time, so that they will do some measure of good, bring some economic welfare to the people of our State. But I am sorry to observe that our experiences with regard to some of the projects about which Government gave us hope the

performance is not happy. For example I may be permitted to refer to the Kaliabar Lift Irrigation Project. In 1962 when Dr. K. L. Rao came to Assam, he also went to Nowgong and saw for himself the Brahmaputra river while it was in high spate and it was about to join the Kolong river. He then suggested that mouth of the Kolong river should be closed. Then I told him that in that case the vast paddy fields on both sides of the river would become quite barren. In fact, yield per acre of paddy land in Kaliabar is very low. Then he asked me what would be the likely area of paddy fields that would be affected. It was rather difficult for me to say exactly as to what would be the area, but I stated that roughly it would be about 20 thousand acres. Then he asked the then Irrigation Minister of Assam Shri Moinul Haque Chaudhury to submit a scheme to the Centre for irrigation of the thousand acres. Ultimately after two years a scheme covering an area of about 28 thousand acres was submitted to the Centre. But unfortunately, Sir, that scheme still remains unimplemented although some works have been taken up now and we have seen in the Budget that a sum of Rs. 75 lakhs has been provided under this Head. But Sir, more than twelve years have elapsed and yet the project remains unexecuted. If a small project like this take such a long time for its implementation, then I am constrained to say that it is nothing but making a paper provision. So I would request Government to expedite execution of this project so that the long cherished hope of the people of that area may soon be fulfilled. It is really unfortunate, Sir, that Assam has not got any River Valley project to boast of. In 1952 when we came to this House, we were told that the Kopili Valley Project was under survey. Then again in 1957 we were told that along all the survey works of the project had been completed and there would be no delay in implementing the project. Then from the

speech of the Finance Minister in 1962 we came to know that although everything for the actual implementation of the project had been completed but that the work had to be abandoned due to absence of a suitable dam site. Sir, the way in which the project abandoned was really suspicious. About 3 years ago when the Central Minister for Industrial Development, Shri Moinul Haque Chaudhury came to Nowgong, he went to our Congress Office. Then we again with joint hope urged on him the importance of making a fresh survey of this Kapili Valley Project because we had a lurking suspicion about the way how the project was dropped suddenly and silently. Now we are told by the Governor as well as by the Chief Minister in his Budget Speech, "The Kopili Hydro Electric Project will be taken up for implementation under the auspices of the North Eastern Council and commissioning of this project will help in meeting the increased power requirements of the region in the Sixth Plan." Now, on further enquiry I have come to learn that Government has been at long last able to find out the dam site and it has now decided that a dam on the lower reaches would be suitable. Now, my question is if it is found suitable to have the dam at the lower reaches of the river, why could it not be found out at that time. Was it due to the fact that the Central Government refused to take up this project? However, we are now glad that this project has at last been decided to be taken up to meet the scarcity of power. But then, even now provision for providing irrigational facilities has not been made. So far as I could come to know, all the required data have been collected at that time. So I would request the Hon. Chief Minister to take up this matter with the Government of India so that irrigational part of this project may also be immediately taken up. Now I would like to say a few words about the Brahmaputra River. You know, Sir, this Brahmaputra river, previous to the earthquake, was looked upon by the people of Assam as a take

river providing beneficial facilities to the people. But since 1950 this river has changed its nature and has come to be known as a river of sorrows. Now the question is how this river of sorrow could be controlled and tamed? We have come to know from our Chief Minister that all investigations to tame this mighty river have borne no fruit so far. The Brahmaputra, it has been stated is different from the other rivers and it has baffled all calculations. But Sir, we feel in an age when the man has conquered the Moon and also other planets, I fail to see why a river however mighty and powerful it might be, cannot be controlled provided the will is there. I therefore request the Government to appoint an expert team. A cursory glance will not do anything. An expert team should be appointed so that the team may go in every aspect of the river, to investigate all the data required for controlling the river. If the cost be quite colossal, even it comes to Rs 2/10 crores but if it is found that the river can be tamed, I feel the expenditures will be highly beneficial to the people of Assam and the expenditure will also be well paid for.

This my earnest request to the Govt. Then, Sir, in respect of industrialisation Assam has made little progress and could not do much headway as it should have been. As a matter of fact, Assam has not yet got any major industry in the field of industries of the State. Sir, compared to the other States of the country, Assam's position is very low. Sir, it appears that the Ashok paper-mills are now in progress. But, Sir, we have seen in the papers that the power requirement of the industry will not be available and for this reason the industry will have to go slow. As regards Jagiroad Paper Mill, I would like to state that no

progress has been made. Only a small house has been constructed and a portion of jungles has been removed in the area where the proposed mill is going to be established. Sir, I do not know what is the position of Bongaigaon Petro Chemical Complex. So is the position of almost all the Sugar mills which are going to be established in our State. Then, Sir, regarding the Jute Mills, I would like to state that nothing specific has been done as yet. Sir, it is understood that two jute mills are going to be established in the public and cooperation Sector, But, Sir, no progress has been made as yet. Sir, these are all paper provisions and in practice there is no development. Therefore, Sir, we would earnestly request the Govt. that these projects are to be implemented immediately. Sir, we have been advocating for the development of industries in the State and Govt. is also taking some steps for starting some industries in the State both in the public, joint and cooperative sectors. But, Sir, the most important part of this is not given proper emphasis. As soon as we make provision for anything, then we must be prepared for its implementation. So, Sir, this is very important part and this cannot be neglected. Then, Sir, for its development we require power. In the last year we have seen that due to non-availability of power most of our industries in the State have suffered adversely. It was due to that, some of the industries had to be closed down and as a result of this these industries had incurred heavy

loss. Sir, if the State Electricity Board is not in a position to supply the power required for our existing industries then how they will be able to supply power to those industries which have been proposed to be taken up by the Govt. Now, Sir, coming to the State Electricity Board, I would like to state that we have come to learn that due to the inaction, indecision and wrong planning on the part of the State Electricity Board Assam will have to face severe power crisis in the coming years. Sir, it is due to the wrong planning of the State Electricity Board even preliminary steps for starting some of the new projects at Chandrapur, Namrup and Borgulai have not yet been taken. Sir, it is told that this Borgulai project, proposing to utilise the local coal and local manpower, this project was approved by the Central Water and Power Commission and it was also accepted by the State Electricity Board. But inspite of the fact that this State has suffered a great setback in the field of power requirement, why this project is not yet been implemented. We have heard that on a second thought the authority concerned has proposed to take up another Thermal project at Bongaigaon and the coal to be utilised from Raniganj. Sir, I do not know whether this is a fact or not? But if it is so; then why there is a deviation from the approved plan by the Water Power Commission and accepted by the State Electricity Board? Sir, it is reported that due to inaction and indecision on the part of the authority concerned,

Assam will have to suffer heavily for want of power. Now, Sir, I want to know from the Govt. What are the possible projects that may be implemented in the earliest possible time and what is their present position and what amount of power will be available from these projects? Sir, when we are to go for industrialisation, we must make provision for power and this is the most important part of it. We cannot neglect it. Now, Sir, I would like to mention something about the Gion Sabha-wise Cooperatives. Sir, we have been told that some steps have already been taken for the establishment of these Cooperatives. Sir, as a matter of fact, cooperatives at all levels is the only solution for a poor and backward State like Assam. This is the only means through which we can improve the economic condition of our poor people and we may be able to make them free from economic exploitation of the vested interest. Sir, as a matter of fact, cooperative is the foundation on which the socialist society can be built up. Sir, we are told that as many as 662 societies have been organised. But these societies are not properly organised due to want of fund. Sir, in this connection I would like to state that these cooperative societies are not likely to succeed due to certain inherent reasons, though our people have taken it up very sincerely. Sir, here I would like to cite an instance. In 1948 a number of Trading Cooperative Societies were formed by the Govt. and I was actively connected with the cooperative societies. The people asso-

ciated themselves very sincerely because they thought that they would be getting their controlled commodities at easy reach. But then, those Cooperatives lacked sufficient capital for which they had to lift up the quota, allotted to them, twice or thrice, because they had no sufficient fund to lift at a time, which entailed heavy expenditure by way of transport. But when this control was lifted almost all the societies gradually died down. The same history may be repeated again: So, Sir, I would request the Government to see that these societies undertake all the required trades that is possible within their jurisdiction. They should have some sort of monopoly within their jurisdiction just like the Mahajans, who are monopolising within certain areas. So, I would request the Govt. to take steps in this matter. Now, I would like to speak about population growth. Sir, one can plan for a certain number of people, it is not possible to plan for as indefinite number by population. But the influx of people from outside the State, from the other countries say Bangla Desh, and Nepal are migrating to Assam, then our planning alone would not be able to feed the increasing growth of indefinite numbers of people. I hope this influx will be checked as early as possible. The birth rate should also be decreased. Sir, you have certainly noticed that the poor gives birth to greater number of children. The haves are producing more children than the haves. So, the birth rate should also be controlled. Our Muslims are polygamis.

This is also a reason for increasing the number of population. Therefore, the Muslims should also be persuaded to decrease the birth rate.

শ্রীমদ কান্ত বড়ো—মাননীয় উপাধক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যখনৰ যেনে ধৰ্ম পিচপৰি আছে তালৈ চাই বৰ্তমানৰ বাজেটখনৰ ওপৰত কেইটামান কথা কবলৈ ঠিয় হৈছো। এই বাজেটখনক বাহি বাজেট বুলি কোৱা হৈছে কিন্তু প্ৰকৃততে কৰিবলগীয়া কিছুমান অঁচনি বাদ দি বাজেটখন বাহি বুলি দেখুৱা হৈছে। ৰাজ্যখনৰ উন্নয়নৰ কাৰণে বহুখিনি কাম এতিয়াও কৰিবলগীয়া আছে, বিশেষকৈ আমাৰ দেশখনে খেতিয়কৰ উন্নতিৰ ওপৰত ই ঘাইকৈ নিৰ্ভৰ কৰে, গতিকে এই খেতিয়ক সকলে যাতে সকলো সময়তে অধিক শস্য উৎপাদন কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ নজৰ বখা দৰকাৰ আছিল। আমাৰ উত্তৰ অঞ্চলত বেছিকৈ বানপানী হয় আৰু খৰাং কালত পানী নোহোৱা হয় গতিকে খৰালি খেতি কৰিব নোৱাৰি আৰু বাৰিষা খেতি হলেও পানীয়ে নষ্ট কৰে। তুলনামূলকভাৱে উত্তৰ পাৰ্বত্য ভূটান পাহাৰৰ নামনিখিনিত বেছি পানী নহয়, গতিকে খেতিৰ কাৰণে সেই ঠাইত যদি বেছি গুৰুত্ব দিয়া হয় তেতিয়াহ'লে হয়তো সমগ্ৰ ৰাজ্যখন উপকৃত হ'ব পাৰে। কিন্তু তাতো কিছুমান কথা আছে। উত্তৰ অঞ্চলত উল্টা খুন্দা হয়, সেইটোৱে সেই অঞ্চলৰ ডাঙৰ সমস্যা। গতিকে তাত ভাল খেতি হলেও উল্টা খুন্দাৰ কাৰণে ধান খেতিৰ সময়তে গুকাই যায় গতিকে অধিক ফচল পোৱা নাযায়। মই এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে এই উল্টা খুন্দাই অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ খেতি নষ্ট কৰিছে গতিকে চৰকাৰে সকলোখিনি পৰীক্ষা কৰি সেইটো যদি ৰোধ কৰিব পাৰে তেতিয়াহ'লে অসমত যি অধিক শস্য উৎপাদন হ'ব ই ধুকপ। সকলোৱে জানে যে অসমৰ নাতি সাৰুৱা, কিন্তু জলসিঞ্চন নোহোৱাৰ ফলত অসমৰ খেতিয়কে সদায়ে বৰষুণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবলগীয়া হয়। চৰকাৰে যি ৰাসায়নিক সাৰ দিছে সেই সাৰৰ কাৰণেও বেছিকৈ পানী দিয়ে, নহলে সেই সাৰে কাম নকৰে। আমি খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে যি খণৰ ব্যৱস্থা কৰিছো সেইটোত খেতি-য়ক উৎকৃত হ'ব পৰা নাই। কাৰণ খেতিয়কে অভাৱত ৰাখ লয় আৰু

অভাবৰ সময়তো সকলো দুখীয়া খেতিয়ক সকলক জুৰুলা কৰিছে। গতিকে গাৱলীয়া খেতিয়ক সকলক যদি এই মহাজনৰ কবলৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা নহয়, তেনেহলে তেওঁলোক মুক্ত হ'ব নোৱাৰে। গতিকে খেতিয়কক ঋণ দিয়া ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে। সাৰ আৰু বীজৰ জৰিয়তে বেংক বিলাকে খেতিয়কক ঋণ দিয়ে কিন্তু প্ৰকৃততে খেতিয়কক টকাৰ ঋণ লাগে। খেতিৰ সময়ত তেওঁলোকক টকা বা খাদ্যৰ প্ৰয়োজন। সেইটো যদি যোগান ধৰিব পৰা যায়, উৎপাদন নিশ্চয় বৃদ্ধি হ'ব। চৰকাৰে ধান সংগ্ৰহৰ আঁচনি লৈছে। এই সংগ্ৰহ কাৰ্য্য নবন্ধৰত আৰম্ভ হৈ মাৰ্চ মাহলৈ থাকে। অভাৱত জৰ্জৰিত হৈ গৰীব খেতিয়ক সকলে প্ৰথমেই ধান ধৈছে। আৰু ধনীবিলাকে মজুত কৰি ৰাখে। এতিয়া বজাৰত ধানৰ মূল্য হৈছে ৫০.৬০ টকা।

চৰকাৰে এতিয়া ৩০ টকা হিচাবে ধান কিনাৰ কাৰণে ধানৰ দাম খেতিয়কে নাপালে। আনহাতে সূতা আৰু কাপোৰ আদিৰ দাম বেছি, কিন্তু যেতিয়া ধানৰ দাম বেছি হ'ব তেতিয়া ধনী সকলে ধান বিক্ৰী কৰিব গতিকে এই ক্ষেত্ৰত ধনী সকল লাভবান হ'ব। এনেধৰণে এই অভাৱ অঞ্চলটোত অৰ্থাৎ উত্তৰলৈ বা দক্ষিণ ফালেও এই গৰীব খেতিয়ক সকল আছে। তেওঁলোকৰ ধান বিক্ৰী কৰাৰ পিছত নিজে ধান কিনি খাব লাগে। কিন্তু তেওঁলোকে সস্তা, দামত ধান নাপায়। গতিকে যি সকল খেতিয়কে ধান কিনি খায় সেই সকলক চৰকাৰে কম মূল্যত ধান যোগাব লাগে। খেতিৰ উৎপাদন মূল্য অনুপাতে শিল্পজাত বস্তু সস্তা দামতে যোগান ধৰিব লাগে।

শিক্ষাৰ বিষয়ে কবলৈ হলে অসমত বিভিন্ন পৰ্য্যায়ত শিক্ষা আৰু শিক্ষাচুষ্ঠান আছে। কিছুমান বেচিক, কিছুমান পাৱ্লিক, কিছুমান কেন্দ্ৰীয় স্কুল আৰু ৰাইজে ভাবে যে, ধনী আৰু দুখীয়া শ্ৰেণীৰ ৰাইজৰ কাৰণে পৃথক স্কুল চৰকাৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে। চহকীৰ কাৰণে প্ৰাইভেট স্কুল প্ৰতিষ্ঠা কৰি নানা ধৰণে জনসাধাৰণৰ মাজত বিভেদৰ সৃষ্টি কৰিছে। যিবিলাক প্ৰাইভেট স্কুলত ল'ৰা-ছোৱালীয়ে পঢ়ে, সেইবিলাকতো সদায় শিক্ষা পিছপৰা। গতিকে ধনী দুখীয়াৰ শিক্ষা সমপৰ্য্যায় হ'ব লাগে। তেতিয়াহে জনসাধাৰণৰ মনোভাৱ ভাল হ'ব। যোৱা নিৰ্বা-

চনৰ বিষয়ে এষাৰ কওঁ, মই বৰপেটাৰে মানুহ। বৰ্তমানে নিৰ্বাচন সম্পৰ্কত যিটো প্ৰিজাইডিং অফিচাৰক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিলে তেওঁ যেতিয়া বেলত বাকচ আৰু বেলতটো পেপাৰ এস, দি, অক চমজাই দিছিল, তেতিয়াই তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিব লাগিছিল তাকে নকৰি এতিয়া গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হ'ল কিয়? সমজাই দিয়াৰ পিচত যদি বেলত পেপাৰ হেৰাইছে তেন্তে তাৰ কাৰণে প্ৰিজাইডিং অফিচাৰ কেনেকৈ দায়ী হ'ব? এস, দি, অক হে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিব লাগিছিল। গতিকে বৰপেটাৰ জনসাধাৰণে এইটোকে ভাবে যে, প্ৰকৃততে যিটো এম, পি হ'ব লাগিছিল, অৰ্থাৎ শ্ৰীবিষ্ণুগোষাৰ্মী তেওঁক নপঠিয়াই, এজন নকল এম, পি পঠিয়াইছে।

মাননীয় অধ্যক্ষ—এইটো নকল নহয়।

শ্ৰীধন বড়ো—মহোদয়, এইটোৰ এটা সোনকালে বিচাৰ কৰি তাৰ এটা ভাল সিদ্ধান্ত বাইজৰ আগত দাঙি ধৰা ব্যৱস্থা চৰকাৰে লব লাগে।

আজি জনসাধাৰণে সন্দেহৰ চকুৰে চৰকাৰৰ ফালে চাইছে যে, চৰকাৰে এনেকৈ গণতন্ত্ৰৰ ওপৰত কুঠাৰাঘাট কৰিছে। এই দুৰ্নীতিৰ মাজত গণতন্ত্ৰ বাচি থাকিব নোৱাৰে। বাইজৰ সন্দেহ দূৰ কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীছামচুল হক—অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ ইয়াত যি বাজেট বিস্তাৰ মন্ত্ৰী মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে দাঙি ধৰিছে সেই বাজেটত বাহি দেখুৱা হৈছে। আৰু আমাৰ ৰাজ্যৰ যিবিলাক উন্নয়নমূলক কাম আছে সেইবিলাক বাৰ দিহে বাহি বাজেট দেখুৱা হৈছে। আজি বেংক বিলাক বাস্তৱিককৰণ কৰা হৈছে আৰু ইয়াৰ বাবে বাইজৰ সা-সুবিধা হৈছে। স্বাধীনতা হোৱাৰ আজি ১৭ বছৰ হ'ল। পৰ্যালোচনা কৰি চালে দেখা যায় যে, আজি আমাৰ দেশৰ বহুতো উন্নতি হৈছে।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰতো আমাৰ যথেষ্ট উন্নতি হৈছে? আগৰ দিনৰ আমাৰ কলেজ আৰু ইউনিভাৰ্চিটি নাছিল, এতিয়া এইবিলাক আমাৰ হৈছে। অৱশ্যে যি দেশৰ জনসাধাৰণ গৰীৱ সেই দেশৰ বাহি বাজেট বৰ আচৰিত কথা। বানপানী, আৰু প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ ফলত যিটো সমস্যা হৈছে সেইটো অতি দুখলগা কথা। বানপানীৰ ফলত মানুহৰ খেতি নষ্ট হৈছে। খেতি কৰিলেও তাৰ ফল খাবলৈ নাপায়। বাৰিষা

বানপানীৰ বাবে খেতি নষ্ট হয় আৰু খৰাং বতৰত পানী নোহোৱা বাবে খেতি কৰিব নোৱাৰে। গতিকেই আজি জনসাধাৰণৰ মাজত আলোড়নৰ সৃষ্টি হৈছে। চৰকাৰে যদি ৰাইজৰ উন্নতিৰ কাৰণে চকু নিদিয়ৈ তেনেহলে আমাৰ গবীৰ ৰাইজৰ উন্নতি হ'ব নোৱাৰে। আমাৰ ৰাজ্যৰ মানসিক, ৰাজনৈতিক, আদি উন্নতি কৰিবলৈ হ'লে চৰকাৰ জনসাধাৰণক সকলো প্ৰকাৰে সহায় কৰিব লাগিব। এইখিনিত মই ব্যক্তিগত ভাৱে কেইটামান কথা কবলৈ বিচাৰিছো। ধুবুৰী অঞ্চলত বানপানীৰ কাৰণে নানা ধৰণে মানুহে কষ্ট ভোগ কৰিবলগা হৈছে।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এই গোৱালপাৰা জিলাখন অসমৰ ভিতৰতে পিচপৰা বুলি ক'ব পাৰি, তাত থকা স্কুলবিলাকৰ বেচিভাগতেই ঘৰছৱাৰ নাই বুলিয়েই ক'ব পাৰি। যোৱা বছৰ কাতাহবাৰী অঞ্চল ধুমুহাত ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ল কিন্তু তাত কোনো ধৰণৰ সহায় আগবঢ়োৱা নহ'ল ফলত তাত থকা স্কুলবিলাকৰ অৱস্থা অতিকৈ শোচনীয় হৈ পৰিল। আমি ভাবো যে শিক্ষাৰ অগ্ৰগতিৰ কাৰণে বেকুৱাৰ্দৰ ফালৰ পৰাহে বিবেচনা কৰা কৰা হয়। গোৱালপাৰা জিলাত বন্দোৱস্তীৰ সুব্যৱস্থা কৰা হৈছে বুলি কৈছে কিন্তু লক্ষীপুৰ অঞ্চলত হ'লে কোনো ধৰণৰ চেটে'লমেণ্ট দিয়া হোৱা নাই। ফৰেষ্টলৈ গ'লেও তেওঁলোকক আতৰাই দিয়ে আৰু নদীৰ ওচৰলৈ গ'লেও খেদি দিয়ে। অথচ আইন ঠাইৰ পৰা ইভাকুইট মানুহ আহি বনজ সম্পদ নাশ কৰিছে। চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰতো সুব্যৱস্থা তাত নাই, ডেৰ লাখ টকা খৰচ কৰি তাত এটা দিচপেনচাৰী কৰিছে কিন্তু তাত হ'লে এজনো এম, বি, বি, এচ ডাক্তৰ নাই। আকৌ ভেটেবীনাৰী বিভাগটো থিক তেনে ধৰণৰ অৱহেলা। এই জিলাখনত তাত গৰু ৰাখিছে কিন্তু আবেদন কৰিবলৈ বা বেমাৰ হ'লে চাবলৈ কোনো ভেটেবীনাৰী ডাক্তৰ নাই। পঞ্চম পৰিকল্পনাত নানা ধৰণৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হৈছিল কিন্তু লক্ষীপুৰত হ'লে তেনে ধৰণৰ আঁচনি দেখা নাপালে। গতিকে এই বিষয়ত বিশেষ নজৰ দিব লাগে। আকৌ বছৰ বছৰ ধৰি লাখ লাখ কোটি কোটি টকা খৰচ কৰা হয়, নিচেই সৰু সৰু কামত অযথা টকা খৰচ হৈ আছে। বিলাক গ্লুইচ গেটৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে তাৰ দ্বাৰা বিশেষ একো কাম

হোৱা নাই গতিকে সেইবিলাক বান্ধোতে তাৰ প্ৰকৃত অৱস্থাতো চাই বনাব লাগে আৰু প্ৰতি বছৰে সেইবিলাক ঠাইত পৰীক্ষা কৰি শুল্কটো গোট কাম কৰিছে নে নাই চাব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জনে গোৱালপাৰা জিলাখন অসমৰ ভিতৰতে পিচপৰা, তাৰ ভিতৰতো আকৌ গোৱালপাৰা মহকুমাতো। পঞ্চবছৰ আৰু যোগীষোপাৰ মাজত এখন দলং দিয়াৰ কাৰণে বছৰৰ আবেদন নিবেদন কৰা হৈছিল কিন্তু এতিয়ালৈকে সেইটো আলোচনাতে আছে। অৱশ্যে যোগীষোপাত পেট্ৰ'কেমিকেল কমপ্লেক্স হ'ল। আজি এই ব্ৰিজ নথকাৰ কাৰণে অসমৰ জনসাধাৰণে বহুত প্ৰকাৰে বঞ্চিত হৈ থাকিব লগীয়া হৈছে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ যাতে অতি সোনকালে ভাৰত চৰকাৰৰ ওচৰত এই দলংৰ কাৰণে আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে অনুৰোধ জনাই সোনকালে এই কাম কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰণে উঠি পৰি লাগে।

মৰাপাটৰ বিষয়ে ছৰাবমান কবলগীয়া আছে। আমাৰ এই মৰাপাটৰ খেতি কৰা কৃষক সকল বেচিভাগেই নিবন্ধৰ লিখিব পঢ়িব নজনা মানুহ। তেওঁলোকৰ আন বিদ্যা নোহোৱাৰ কাৰণেই কেৱল এই মৰাপাট আৰু আন আন খেতিৰ ওপৰতেই জীৱন নিৰ্ব্বাহ কৰিবলগীয়া হৈছে, এই মৰাপাটৰ লগত যিবিলাক শ্ৰমিকৰ কাম কাজ আছে তেনেবিলাক কাম কৰিয়েই তেওঁলোক চলিব লগীয়া হয়, গতিকেই আজিৰ দিনত এওঁলোকৰ কাৰণে মৰাপাট অত্যন্ত দৰকাৰী বস্তু, সেই কাৰণে মই কও এই মৰাপাটৰ দাম ভালকৈ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি যাতে মৰাপাট খেতিয়ক সকল তাৰ পৰা উপকৃত হয় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়াহলেহে এই মৰাপাট খেতিয়ক সকলক উৎসাহ যোগোৱা হ'ব।

কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ এই জনসাধাৰণে বিভিন্ন ধৰণে আগবাঢ়ি আহিছে। এণ্ড্ৰো ইণ্ডাষ্ট্ৰী আৰু এছ, চি, আই ইত্যাদিয়ে এই বিষয়ত কিছু সহাৰি দিছে কিন্তু সি সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই, সেইকাৰণে যাতে এই সকল খেতিয়কে খেতি-খোলাত দ্ৰুত গতিত আৰু অধিকতৰ আগ্ৰহেৰে কাম কৰিবলৈ এক, চি, আই ইত্যাদিৰ পৰা সা-সজুলি ইত্যাদি দিয়াত

বেচিকৈ সহায় কৰে আৰু সময় মতে যাতে পানী যোগানত অসুবিধা নহয় তাৰ বাবে জলসিঞ্চন বিভাগে মনোযোগ দিব। আৰু ওজনৰ ক্ষেত্ৰতো ৫০ ভাগ ওজন কৰিব লাগে। তাৰ পাচত বালিকুছিকে আদি কৰি যিবিলাক বাস্তা-ঘাট এই অঞ্চলত আছে সেইবিলাক প্ৰায় ধ্বংস প্ৰাপ্ত। এতিয়া সেইবিলাক মেৰামতি বা নতুনকৈ তৈয়াৰ কৰি হলেও যোগাযোগৰ এটা সুবিধা কৰিব লাগে যাতে এই মৰাপাট যিবিলাক ভিতৰুৱা অঞ্চলত হয় সেইবিলাক সহজতে কম খৰচতে বেপাৰ বাণিজ্যৰ কাৰণে অনা-নিয়া কৰিব পাৰি। তাৰোপৰি যিবিলাক জনজাতীয় অঞ্চল এই জিলাৰ ভিতৰত পৰিছে আৰু পিচপৰা অঞ্চল আছে সেইবিলাকত প্ৰোজেক্ট ইত্যাদি প্ৰতিস্থা কৰাত অগ্ৰাধিকাৰ দিব লাগে আৰু সেইবিলাক ভালধৰণে টেকনিকেলি চাব লাগে।

চৰকাৰৰ আঁচনিত কিছুমান বাস্তা মেৰামতি কৰিবৰ কাৰণে লিষ্টত নাম দিয়া হয় আৰু এই হিচাবেই অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হয়। কিন্তু পিছপৰা লোকে এই সুবিধা নেপায়। আগবঢ়া লোকেহে আগতে এই সুবিধা গ্ৰহণ কৰিছে। মই মুখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰোঁ যাতে যিবিলাক জন-জাতীয় লোক পিছপৰি আছে সেইবিলাক অঞ্চলৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হয়। আজি চৰকাৰী যান-বাহনৰ চলাচলৰ সুবিধা নাই। আধুনিক বিজ্ঞানৰ যুগতো আজি যান-বাহনৰ চলাচল বিজ্ঞানসন্মত ভাৱে হৈ উঠা নাই। আজি এই অঞ্চলৰ যোগাযোগ ব্যৱস্থা একেবাবে বন্ধ হৈ গৈছে। যদি বিজ্ঞানসন্মত যুগতো মানুহৰ যোগাযোগ বন্ধ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তাতকৈ দুখৰ কথা একো হ'ব নোৱাৰে। গতিকে মই অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ যোগেদি মুখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰিছোঁ যাতে আমাৰ অঞ্চলৰ চৰকাৰী যাতায়তৰ চলাচলৰ ব্যৱস্থা কৰে। লক্ষীপুৰ, সোনাৰি পথটো ব্লক টপিং কৰাৰ কথা আছিল। কিন্তু আজিলৈকে গোৱালপাৰা অঞ্চলৰ এই দুখন ঠাইৰ উন্নতিৰ কাৰণে কোনো চিন্তাই কৰা নাই। গতিকে মই এই বিষয়টোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিলোঁ। এইখিনিতে মই চিকিৎসা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাইছোঁ। কিয়নো তেখেতে ত্ৰিশটা বেড দি এটা প্ৰাইমাৰী হেল্থ ইউনিটৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। আৰু ভৱিষ্যতে ইয়াক বঢ়াবলৈ তেখেতক আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ

জনালোঁ।

অধ্যক্ষ—শেষ কৰক।

শ্রীচামচুল হক—ষ্টেট ডিচ'পেনচাৰী বিলাকৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা ল'ব লাগে।

তাৰ কাৰণে মই অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ জৰিয়তে স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালোঁ। বিশেষকৈ পশ্চিম গোৱালপাৰা অঞ্চলত ষ্টেট বিলিফৰ কাম অচিৰত ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। অতি সোনকালে য'ত ষ্টেট বিলিফৰ ব্যৱস্থা কৰি মানুহৰ জীৱিকা নিৰ্বাহৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়ে তাৰ কাৰণে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালোঁ। আন এটা কথা অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ জৰিয়তে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো যে আমাৰ তাত মথাউৰি বন্ধা কাম আৰম্ভ হোৱা নাই। বিশেষকৈ কৰিমগঞ্জ আৰু শালমৰা, মানকাচাৰ আৰু পশ্চিম গোৱালপাৰা সমষ্টিত ইয়াৰ কাৰণে ভীষণ অন্তৰ্ভিধা হৈছে। বাইজক মাটি দিয়াৰ কাৰণে ক্ষতিপূৰণো আজি পৰ্য্যন্ত দিয়া হোৱা নাই। তাৰ ফলত এতিয়া বাইজক মাটি দিবলৈ মন কৰা নাই। আৰু বোধকৰো মাটিৰ অভাৱতে মথাউৰি বন্ধা নহ'ব। গতিকে অতি সোনকালে মথাউৰি তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লৈ মানুহ খিনিক মৃত্যু মুখৰ পৰা বন্ধা কৰিবলৈ মই আপোনাৰ জৰিয়তে বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালোঁ। আৰু বেছি নকৈ মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

Shri Sontosh Kr. Roy—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ১৯৭৫/৭৬ সনেৰ জন্য মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিভূমন্ত্ৰী মহাশয় যে উদ্ধৃত বাজেট উত্থাপন কৰেছেন তাৰ জন্য তাকে আমাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰছি। বৰ্তমানে আমাদেৰ আসাম ৰাজ্যে যে ভাবে নানা সমস্যা দেখা দিয়েছে, তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতে, বিশেষ ভাবে অৰ্থনৈতিক সমস্যাৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰেখে হুতন কৰ ধাৰ্য্য না কৰে যে ভাবে তিনি বায় সংকোচ কৰে একটা উদ্ধৃত বাজেট সদনে তুলে ধৰেছেন, তা সত্যিই প্ৰশংসনীয়।

এই বাজেট সম্পৰ্কে বল্লেখত নিয়ে আমাৰ প্ৰথম কথা হলো এই যে, সরকারী কৰ্মচাৰীদেৰ D. A. ৰ যে দাবী, সেই দাবী পূৰণ কৰতে সরকারকে যে বিৰাট আৰ্থিক বোঝা বহন কৰতে হয় বৰ্তমান অৰ্থনৈতিক

অবস্থার পরিপ্রেক্ষিতে সেই বোঝা সরকারের পক্ষে বহন করা সম্ভব নয়। তবুও আমি একথা বলতে পারি যে আমাদের সদাশয় সরকার নিশ্চয়ই এসম্বন্ধে বিবেচনা করে একটা ব্যবস্থা গ্রহণ করবেন।

আমাদের সামনে বর্তমানে যে অর্থনৈতিক সমস্যা তাকে মোকাবিলা করতে হলে আমাদের পরিবার পরিকল্পনা করে উৎপাদন বৃদ্ধির দিকে নজর দিতে হবে। এই বাজেটে আমি লক্ষ্য করেছি যে, উৎপাদন বৃদ্ধির জন্য কৃষি এবং জলসেচের জন্য প্রচুর অর্থের ব্যবস্থা সরকার করেছেন। এই বরাদ্দ টাকা যদি আমরা ঠিক ঠিক ভাবে কার্যে ব্যয় করতে পারি তাহলে নিশ্চয়ই আমরা আমাদের সকল সমস্যা সমাধান করে এগিয়ে যেতে পারব। কিন্তু আমরা দেখতে পাই, এই পরিকল্পনার মধ্যদিয়ে এই যে অর্থ বড়াদ করা হয়েছে, এই অর্থ দিয়ে Tractor, Power Pump, জল সেচ ইত্যাদি সমস্ত রকমের ব্যবস্থা করা সত্ত্বেও, ক্ষেতের দিকে নজর দিলে দেখা যায় যে সেখানে সেরকম কোন উন্নতি ইচ্ছেনা। তার কারণ আমাদের গরীব কৃষকরা নগদ টাকা দিয়ে এই সব Tractor, Power Pump, বীজ ইত্যাদি ক্রয় করার ক্ষমতা রাখেনা, এর ফলে সরকারের সমস্ত সুন্দর সুন্দর পরিকল্পনা কার্যক্ষেত্রে পূর্ণাঙ্গ রূপ লাভ করতে পারেনা এবং উপরন্তু প্রচুর অর্থের অপচয় হয়, আমরা বর্ধিত Programme এ দেখেছি সরকার তারজন্য যে অর্থ বরাদ্দ করেছিলেন বা ব্যয় করেছিলেন, তা ঠিক ঠিক ভাবে utilise হয়নি। আমি একটা জিনিষ লক্ষ্য করছি যে আমাদের সরকারের চেষ্টায় পূর্বে নানা স্থানে একটি একটি Field Management Committee ছিল। এই Committee র মাধ্যমে বিরাট বিরাট এলাকা একত্রীভূত করে কৃষির উন্নতি করা হয়েছে। কিন্তু একটা জিনিষ আমি লক্ষ্য করেছি যে আমাদের রাজ্যের যে সব অঞ্চলে আউস বুয়ো ইত্যাদি ধানের চাষের সম্ভাবনা আছে, সেখানে কোনরকম জলসেচের ব্যবস্থা নাই। আমাদের হাইলাকান্দি মহকুমার দক্ষিণ অঞ্চলে এই সব চাষের ব্যবস্থা আছে অথচ এইখানের জলসেচ বা অন্যান্য কৃষির উন্নতিমূলক কোন সাহায্যের ব্যবস্থা সেখানে চালু নাই। সেজন্য আমি সরকারকে অনুরোধ করি যেন আমাদের রাজ্যে যত পতিত বা অনাবাদী জমি আছে সমস্তকে একত্রীভূত করে এই Field Man-

agement Committee র মধ্য দিয়ে চব্বের আওতায় আনা হয়। এবং যৌথচাবের ফলে কৃষির অনেক উন্নতি হবে ও উৎপাদনও বারবো।

আমাদের কৃষি ক্ষেত্রে উন্নতির আর একটি hindrance হলো, যা আমরা রবিশস্য উৎপাদনের সময়ও লক্ষ্য করেছি যে, গৃহপালিত পশুদের হাত থেকে ফসল রক্ষ করার জন্য ক্ষেতের চারদিকে Fencing দেওয়ার প্রয়োজন হয়। কিন্তু এই ব্যয়বহুল বাঁশের Fencing এর ব্যবস্থা করা গরুর কৃষকের পক্ষে অসম্ভব। তাহাড়া, উৎপাদনের পর শস্যের মূল্যনির্ধারণে এইসব খরচের হিম্নাবও আনতে হয়। ফলে, যা অবস্থা দাঁড়ায়, তাতে কৃষকের আর উৎসাহ থাকেনা। এজন্য আমি সরকারকে অনুরোধ করি যাতে এই সমস্ত দিক বিবেচনা করে, কৃষির উন্নতির জন্য সার, বীজ, Power-Pump ইত্যাদি সহ এই 'খরচের Fencing এর খরচ ইত্যাদির ব্যবস্থা যেন করেন। নতুবা এমন একটি আইন প্রণয়ন করেন যাতে, জনসাধারণ এই সব গৃহপালিত পশুকে অবাধে না ছাড়তে পারে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাদের বাজেটে শিক্ষার ক্ষেত্রে সবচেয়ে বেশী টাকা বরাদ্দ করা হয়েছে। সমস্ত রাজ্যের মধ্যে শিক্ষা খাতে অধিক অর্থব্যয়ের ব্যাপারে আসাম সরকারের ঐতিহ্য আছে। আমাদের মতো একটা অনগ্রসর রাজ্যের জন্য শিক্ষা বিস্তারের ক্ষেত্রে অধিক অর্থ ব্যয়ের পক্ষে যুক্তি আছে। জনসাধারণকে শিক্ষা ক্ষেত্রে উন্নত না করলে আমরা আমাদের এই সব পরিকল্পনাগুলিকে বাস্তব রূপ দিতে পারবনা। অধ্যক্ষ মহোদয় শিক্ষা ক্ষেত্রে কিছুই হয়নি বলে যারা সমালোচনা করেন তাদের আমি বলতে চাই যে স্বাধীনতার পূর্বে আমাদের আসাম রাজ্যে শিক্ষা নেবার কি ব্যবস্থা ছিল? আর আজ কি হয়েছে? আজ Primary শিক্ষার ব্যবস্থা থেকে আরম্ভ করে বিশ্ববিদ্যালয় শিক্ষা যে প্রসারতা লাভ করেছে তা উল্লেখযোগ্য স্মরণীয় শুধু সমালোচনার জন্য সমালোচনা করার কোন অর্থ হয়না। সরকার যেটুকু উন্নতি করতে সমর্থ হয়েছে তাকে স্বীকৃতি দেয়া নিশ্চয়ই দরকার। আমি লক্ষ্য করেছি যে, রাজ্যের পাঁচটি অঞ্চলে পাঁচটি আশ্রম Type School খোলার ব্যবস্থা সরকার করেছেন। এটা অত্যন্ত সুন্দর জিনিষ। তাই আমি

শিক্ষামন্ত্রী মহোদয় কে অনুরোধ করি যাতে কাছাড়ে, এর একটি Centre করা হয়। তাছাড়া, হাইলাকান্ডিতে যে Title মাদ্রাসা আছে, তার ছরবস্তার সীমা নাই। আসামের ব্রহ্মপুত্র উপত্যকার নানা যায়গা থেকে অনেক ছাত্র সেখানে শিক্ষা লাভ করে অথচ তার কোন রূপ উন্নতি হচ্ছেনা। অন্যদিকে বদরপুর Title মাদ্রাসায় অট্টালিকার পর অট্টালিকা গড়ছে। এটা বৈষম্যমূলক। বদরপুরের মাদ্রাসা উন্নত হোক, কোন আপত্তি নাই, কিন্তু হাইলাকান্ডিতে কেন এই মাদ্রাসার উন্নতি হবেনা? আশাকরি সরকার এদিকে নজর দেবেন। শ্রীদেববাস্ত বরুয়া যখন আসামের শিক্ষামন্ত্রী ছিলেন তখন এই মাদ্রাসাটিকে Ad-hoc grant দেয়া হয়েছিল এবং আজ পর্যন্ত এটা এই একই অবস্থায় পড়ে আছে। সুতরাং এদিকে যেন মাননীয় শিক্ষামন্ত্রী মহাশয় বিশেষ নজর দেন।

অধ্যক্ষ মহাশয়, কাছাড়ে, শিক্ষাবিভাগে মনিপুরী Sub-Inspector নেওয়ার ব্যাপারে গত February মাসে, মাননীয় সদস্য শ্রীশুভঙ্কর সিন্‌হা আলোচনা করেছিলেন। সরকার এবিষয়ে কি করেছেন আমি জানিনা। কিন্তু, এই নিয়োগের ব্যাপারে Advertisemet করে যে নিয়োগ হয়েছে তাহাতে কোন মন্ত্রীয়েরা শিক্ষাবিদকে মনোনীত করা যায় না। এবং এজন্য জনসাধারণের মধ্যে একটি ক্ষোভের সঞ্চার হয়েছে। যাহাতে অন্তত পক্ষে দুইজন মনিপুরি জানা Sub-Inspector নিয়োগ করা হয় তাহার জন্য অনুরোধ জানাচ্ছি।

অধ্যক্ষ মহাশয়, সমাজ তান্ত্রিক ভিত্তিতে রাজ্য পরিচালনার ব্যাপারে সরকারের হাতে দুইটি হাতিয়ার আছে। (১) Co-operative Society (২) পঞ্চায়ত। এই দুইটি প্রতিষ্ঠানের মাধ্যমে যে জনসাধারণের মধ্যে জাগরণের সৃষ্টি হয়েছে, সেটা নিশ্চয়ই সকলে লক্ষ্য করেছেন। এই Co-operative Society সরকারের পরিকল্পনাকে বাস্তব রূপ দিতে পেরেছে এবং জনসাধারণের কল্যাণে সমর্থ হয়েছে। তবে, নানা যায়গায় নানা রকম অসুবিধার সন্মুখীন হয়েছে এই Co-operative Society গুলি। যেমন, আইনতঃ গরীব জনসাধারণ এই society গুলীর মেম্বার হওয়ার উল্লেখ থাকা সত্ত্বেও কোন কোন স্থানে তার ব্যতিক্রম হয়েছে। আশা-

করি সরকার বিভাগীয় কর্মচারীর দ্বারা এ সম্বন্ধে তদন্ত করবেন যাতে এই সব Bi-law ঠিক ভাবে প্রয়োগ করা হয়। তাছাড়া নানা স্থানে এই Society গুলির পূর্ণগঠনের ও প্রয়োজন আছে।

পঞ্চায়তের ক্ষমতা প্রদানের জন্য সরকার বিশেষ ভাবে চিন্তা করছেন, ইতিমধ্যে আমি বলতে চাই যে, কোন কোন পঞ্চায়ত আজ পর্যন্ত কোন রকম কার্যকরী ব্যবস্থা নিতে পারেননি, শুধু Member দের T. A. জন্য হাজার হাজার টাকা ব্যয় করেছেন। অথচ, ছোট খাটো scheme এর জন্য যেমন, Minor irrigation ইত্যাদির জন্য মহকুমা পরিষদ থেকে প্রচুর অর্থ ব্যয় সত্ত্বেও আজ পর্যন্ত কোন কোন স্থানে কোন কাজ হয়নি। আশাকরি সরকার এদিকে নজর দিবেন। তাছাড়া আমি সরকারকে অনুরোধ করবো, যাতে ক্ষমতার বিকেন্দ্রীকরণ করে এই পঞ্চায়ত গুলিকে তাদের নিজ নিজ উন্নয়ন মূলক কাজ যাতে ভাল ভাবে করতে পারে তার জন্য ব্যবস্থা অতি শীঘ্র গ্রহণ করবেন।

Co-operative Society গুলির মাধ্যমে যে ধরনের Firm করা যায়, বিশেষতঃ Veterinary Deptt. অধীনে যেমন Poultry Firm ইত্যাদি করা যায়, তার ব্যবস্থা করলে আমাদের অনেক সমস্যার সমাধান হবে। এতে বেকার সমস্যার সমাধান হবে এবং সঙ্গে সঙ্গে খাদ্য সমস্যারও সমাধান হবে। তাই আমি Veterinary বিভাগের মন্ত্রী মহাশয়কে অনুরোধ করি যাতে এই ৬৬৩ টি Co-operative Society গুলির মাধ্যমে যাতে এ ধরনের Firm করার সুযোগ জনসাধারণ পেতে পারে তার ব্যবস্থা করবেন।

এই বার বাজেটে একটা ভাল জিনিষ লক্ষ্য করেছি এবং সেটা হলো Sericulture এর জন্য বিশেষ পরিকল্পনা করা হয়েছে, এই Sericulture এবং weaving এর জন্য যে বিশেষ পরিকল্পনা নেয়া হয়েছে তার ফলে যাতে আমাদের বেকার যুবকগণ বিশেষ ভাবে উপকৃত হতে পারে তার জন্য যেন সরকার বিশেষ সচেতন থাকে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, Industry সম্বন্ধে এই সদনে অনেক কিছু বলা হয়েছে। এ ব্যাপারে আসাম এখনো অনগ্রসর। এর নানা কারণ আছে।

আমাদের রাজ্যে অনেক গুলো Industrial Estate অকেজো হয়ে পড়ে আছে। বদরপুরের Power Loom Industry যখন সরকারের অধীনে ছিল তখন অপর্যাপ্ত loss incurr করেছে। অথচ যখন Private Party তার পরিচালনা করতে শুরু করলো তখন সেটা রাতারাতি লাভবান হল। Industrial Estate এই সরকার পরিচালিত Power loom লোকসান দিচ্ছে অথচ Private Party লাভ করছে। তাই আমি সরকারকে অনুরোধ করি যেন এ বিষয়টা অত্যন্ত গুরুত্ব সহকারে অনুধাবন করে ব্যবস্থা গ্রহণ করেন।

মহোদয়, সরকারের শিল্পায়ণ নীতির পরিপ্রেক্ষিতে AIDC র মাধ্যমে Sugar Mill, Jute Mill ইত্যাদির পরিকল্পনা সন্তোষ জনক। কিন্তু কাছাড় Sugar Mill এর অবস্থা বর্তমানে কি পর্যায়ে আছে? এই ব্যাপারে যে বিরাট কেলেঙ্কারী চলছে, আমার ভয় হয় এই Sugar Mill এর কাজ বোধহয় বন্ধ হয়ে যাবে। শ্রীমৈয়নুল হক চৌধুরী কেন্দ্রীয় শিল্পমন্ত্রী থাকা কালীন এই Sugar Mill, Paper Mill কাছাড়ের জন্য মঞ্জুর হয়েছিল। এবং তা কাছাড় বাসীর মনে আশার সঞ্চার করেছিল কিন্তু আজ এইসব যে অবস্থায় এসে দাঁড়িয়েছে তাতে কাছাড়-বাসীর মনে নানা রকম সন্দেহ দেখা দিয়েছে। আশাকরি আসাম সরকার উপযুক্ত ব্যবস্থা গ্রহণ করবেন যাতে এই Mill এর কাজ অত্যন্ত দ্রুত-গতিতে শুরু হয়। আগেও দেখেছি, সময়মত Machinery না আসার দারুন কাজ ব্যাহত হয়েছে। আশাকরি সরকার এসব বিবেচনা করবেন। আমাদের আসামে দুইটা কাগজের Mill এর কাজ আরম্ভ হয়েছে। (১) Jogigopa এবং (২) পাঁচগ্রাম Paper Mill। দুইটিরই স্থাপনের ভার Hindustan Paper Corpn. of India Ltd এর উপর। কিন্তু সেদিন পত্রিকায় দেখলাম তার অফিস কোলকাতায় খোলা হচ্ছে। আমি বুঝতে পারিনি কেন আমাদের Paper Industry র Office কোলকাতায় খোলা হচ্ছে। এই Office Gauhati খোলা হলে আমাদের আগামের কিছু ছেলেদের Employment এর সুযোগ হতো। আমি শিল্পমন্ত্রী মহোদয়কে অনুরোধ করি তিনি যেন এ বিষয়ে বিশেষ নজর

দেন যাতে এই Hindustan Paper Corpn. এর office কোলকাতা থেকে Shift করে Guwahati তে আনা হয়।

মহোদয়, আমাদের কাছাড় জেলায় Transport এর নানা রকম অসুবিধা দেখা যায়। কিন্তু আমি সরকারকে ধন্যবাদ জানাই কারণ ইতিমধ্যে রাজধানী Express এবং করিমগঞ্জ হাইলাকান্দি Transport Service চালু করা হয়েছে বলে, এতে কাছাড়বাসীর যোগাযোগ ব্যবস্থার ক্ষেত্রে অনেক উপকার হয়েছে। কিন্তু Inland Water Transport এর যে পরিকল্পনা সরকার নিয়েছিলেন তা একেবারে কার্যকরী হয়নি। ১৯৭০ ইংতে শ্রীবিজয় চন্দ্র ভাগবতীর সভাপতিত্বে ভারত সরকার এই Inland Water Transport এর উন্নতি কল্পে এক Committee গঠন করেন। এবং এই কমিটির মারফৎ কাছাড়ের জন্য দুইটা জাহাজ নির্মাণ বাবৎ ৯ লক্ষ ৪৫ হাজার টাকার অনুদান দেয়া হয়, কিন্তু, ইতিমধ্যে খবর নিয়ে জানলাম যে এই দুটি নির্মিত জাহাজ ব্রহ্মপুত্র নদীতে পারাপার করছে। তাহাড়া এই জাহাজ কাছাড়ে নেওয়ার অসুবিধার জন্য কাছাড়ে তৈরী করার কথা ছিল কিন্তু তা হয় নাই। অথচ আজ, বিদেশী রাজ্য বাংলা দেশ থেকে অনুমতি, অর্থনৈতিক ইত্যাদি কারণে এই জাহাজ দুটিকে কাছাড়ে নেয়া যাচ্ছে না। সুতরাং আমি সরকারকে বিশেষ ভাবে অনুরোধ করি যাতে কাছাড়ের জিনিষ পত্র নদী পথে পারাপার এবং জনসাধারণের যোগাযোগ ব্যবস্থার উন্নতি কল্পে যে এই জাহাজ দুইটিকে অনতি বিলম্বে কাছাড়ে নেয়ার ব্যবস্থা গ্রহণ করেন।

Mr. Speaker—আপনি শেষ করুন।

Shri Santosh Kr. Roy—মহোদয়, শেষ করছি। আমার শেষ কথা হলো যে, সরকার যে ভাবে আমাদের দেশের Scheduled Caste, Sc. Tribe, O.B.C. ইত্যাদি অনগ্রসর লোকের উন্নতি কল্পে নানা রকম কাজ করে যাচ্ছেন সে জন্য সরকারকে ধন্যবাদ জানাই। ঠিক সেই ভাবে যাতে যারা Economically Backward তাদের উন্নতির জন্যও সরকার যাতে প্রয়োজনীয় ব্যবস্থা অবলম্বন করেন তারজন্য অনুরোধ জানাই।

সৰ্বশেষে আমি সরকারকে ধন্যবাদি জনাই যে নানা রকম প্রতিকূল অবস্থার মধ্য দিয়ে কেমন বড়োদের Roman Script এর আন্দোলন কাছাড়ের ভাষা আন্দোলন, ব্রহ্মপুত্র Valley ৰ ছাত্রদের দাবীর আন্দোলন, সরকারী কর্মচারী এর আন্দোলন ইত্যাদি সত্ত্বেও যে ভাবে রাজ্যটিকে এগিয়ে নিতে পেরেছেন তা সত্যিই প্রশংসনীয়। সমস্যা পেছনে রেখে নিয়ে যাওয়া কঠিন, তাই আমি মুখ্যমন্ত্রীকে এই সমস্ত সমস্যার সমাধান করতে তার নেতৃত্ব দিয়ে অনুরোধ জনাই। এই বলে মুখ্যমন্ত্রীকে তার সমাজ-তান্ত্রিক বাজেট পেশ করার জন্য ধন্যবাদ জানিয়ে আমি আমার বক্তব্য শেষ করছি।

শ্রীপিটিং কোরব—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি কেইদিনমানব পৰা আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে ১৯৭৫-৭৬ চনৰ কাৰণে ১০ লাখ ৪২ হাজাৰ টকাৰ বাহি বাজেট যি খন দাঙি ধৰিছে, বাস্তাই ঘাটে শুনিবলৈ পাও এনে ধৰণৰ বিত্তমন্ত্ৰী কত পাম? এই আকালৰ দিনলৈ চাই, গোৱালপাৰা, বৰপেটা আদি অঞ্চলত আকাল হৈছে, তেওঁলোকক চৰকাৰে টকা পইচা খৰচ কৰি খোৱাই আছে, গতিকে তাৰ মাজত কেনেকৈ ১০ লাখ ৪২ হাজাৰ টকাৰ বাহি দেখুৱাব পাৰিছে? মই তেওঁলোকৰ লগত একমত হব নোৱাৰো। এই বাজেটখন পঢ়ি দেখিছো বাহিৰে বংচঙীয়া ভিতৰখন কোৱা ভাতুৰী। এই বাজেটত তেখেতে দিচপুৰত ঘৰ বন্ধা কথা কৈছে। ঘৰ খহি গৈছে, বেলিঙত গুৰিহালে খহি যোৱা ঘৰ সাজিছে। মই গড়-কাপ্তানিৰ কথা কৈছো। আমাৰ চৰকাৰে অস্থায়ীভাৱে টকা খৰচ কৰিছে অথচ দুই তিনি বছৰ আগতে যিবিলাক মহকুমা কৰিলে সেইবিলাকৰ ঘৰ ছুৱাব নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে তিনচুকীয়া, মৰিগাওঁ, ধেমাজি মহকুমা কৰিলে তাৰ ঘৰ ছুৱাব সজা হোৱা নাই। কৰ্মচাৰী সকল ঘাহনিত বহি, বদে বৰষুণে তিতি কাম কৰিব নেকি? কৰ্মচাৰীসকলক দৰমহা দিবৰ কাৰণে চাবট্ৰেজাৰী অফিচটো পতা হলেও বাইজৰ বহুত সমস্যা সমাধান হ'লহেঁতেন। টকা পইচা ৩০-৪০ মাইল দূৰৰ পৰা আনিব লাগে। এই চাবট্ৰেজাৰি নোহোৱাৰ কাৰণে যোৱা বছৰ মৰিগাওঁৰ বহু টকা ঘূৰি গৈছে। ২৮ তাৰিখে ইয়াৰ পৰা চিঠি গৈছে আৰু এল, অ, চি পাইছে এক এপ্ৰিলত। ফলত সেই টকাবিলাক ড় কৰিব পৰা নহল। চাব

ট্ৰেজাৰী থকা হলে সেই টকা লব পাৰিলেহেঁতেন এই মহকুমা বিলাকৰ
 কাৰণে কাৰ্য্যালয়, কৰ্মচাৰী সকলৰ ঘৰ ছুৱাবৰ ব্যৱস্থা নকৰি ৰাজধানীৰ
 ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। অন্যান্য অঞ্চলৰ প্ৰতি চকু দিয়াৰ কোনো
 ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ নাই। যোৱা বছৰৰ পৰা চৰকাৰক কৈ আহিছে যে
 আমাৰ বিভিন্ন অঞ্চলত কি কাৰণে আকাল হৈছে? খাদ্যাভাব হৈছে,
 ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হ'ল বানপানীৰ প্ৰকোপত আমাৰ খাদ্য শস্য নষ্ট
 হৈছে। চাৰিও পিনৰ পৰা পানী আহি আমাৰ শস্য বিলাক ছুৰাই
 ৰাখি নষ্ট কৰিছে। এই ক্ষতিপূৰণ পুৰাবৰ কাৰণে চৰকাৰে বৰিশস্য
 প্ৰবৰ্ত্তন কৰিছে। এই বৰিশস্য কৰিবলৈ যাওতে চৰকাৰে কিছুমানক
 কঠিয়া দিছে, সাৰ দিছে কিন্তু পানীযোগানৰ ব্যৱস্থা নকৰিলে। অধ্যক্ষ
 মহোদয়, আপুনি ডিব্ৰুগড়লৈ যাওতে দেখিব ধৰমতুলত দলংৰ পৰা নদীৰ
 কাষত কিছুমান খালৰ পৰা পানী আহিছে। মানুহে বহু কষ্ট কৰি
 বাৰ্ণিষ্টৰে পানী তুলি খেতিত দিছে। এতিয়া তাৰো পানী শুকাই
 গ'ল। শস্য বিলাকৰ ফুল এতিয়াও অহা নাই। দুই একে নিম্বৰ খৰ-
 চত পাৱাৰ পাম্পৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। কিন্তু দুখীয়া খেতিয়ক সকলে খেতিৰ
 বাবে পানীৰ কাৰণে বৰষুণলৈ আশা পালি থাকিব লাগিব। গতিকে চৰ-
 কাৰে এই পানী যোগানৰ ক্ষেত্ৰত অধিক গুৰুত্ব দিব লাগে। মন্ত্ৰী মহোদয়ে
 এবাৰ মৰিগাৱৰ মিটিঙলৈ যাওতে কৈছিল খেতিৰ বৰ্ত্তমান পদ্ধতিটো
 বদলাব লাগে। এইটো বৰ ভাল কথা। খেতিয়কে বাৰিষা কৰা খেতি মৰি
 যায়, গতিকে খৰালি খেতি কৰিব লাগিব। পানীযোগানৰ ব্যৱস্থা নক-
 বিলে খৰালি খেতি হ'ব নোৱাৰে। চৰকাৰে লিফ্ট ইৰিগেচন, কল-
 ইৰিগেচন, চেল ফিল্টাৰ, টিউচ ওৱেল দিয়াৰ কথা কৈছিল। এতিয়ালৈকে
 দিয়া নাই। ইঞ্জিনিয়াৰে আজিলৈ কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। চৰকাৰে
 ৫ হাজাৰ চেল ফিল্টাৰ পইণ্ট ব্লক বিলাকৰ জৰিয়তে দিয়াৰ কথা আগষ্ট
 মাহত কৈছিল আৰু ইয়াক ব্লক বিলাকে বহুৱাব লাগিব। চেপ্তেম্বৰ মাহত
 লিখি জনাইছিল যে চৰকাৰে ইয়াক দিব নোৱাৰে বেংকৰ পৰা ল'ন লৈ
 নিজে কিনিব লাগিব। মানুহৰ খাবলৈ নাই, তেনে অৱস্থাত কৰ পৰা
 এই ফিল্টাৰ পইণ্ট কিনিব, এইটো কেনে ধৰণৰ কথা মই বুজি পোৱা
 নাই। য'ত পানী নাই তাত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা আছে আৰু য'ত পানী

আছে তাত জলসিঞ্চনৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। উদ্যোগ মন্ত্ৰীৰ ঘৰ আমৰ্চেত। তাত এটা পুখুৰী আছে, বৰষুণৰ পানী পৰি জমা হয়। তাত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰি পানী দিব পাৰিছেনে? লিফ্ট ইৰিগেচন কৰোতে ৩-৪ লাখ টকা খৰচ কৰিছে আৰু মেৰামতিৰ খৰচ আছেই। ঠিক তেনেকৈ চাপানলা লিফ্ট ইৰিগেচনৰ প্ৰজেক্ট ৩ টকা খৰচ কৰিব অথচ তাত পানীৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। এই আঁচনি বিলাক লাভৰ আশাত কৰে নে কি কাৰণত কৰে বুজি নাপাও। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে চাব লাগিব যাতে যিটো টকা খৰচ হয় তাৰ পৰা বাইজৰ উপকাৰ হয়। বিভিন্ন জলসিঞ্চনৰ আঁচনি বিলাক যদি চৰকাৰে কৰি নিদিয়ৈ বাইজ কেনেকৈ আগবাঢ়ি যাব? য'ত পানীৰ চৰ্চ নাই তাত কেনেকৈ জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা হ'ব প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ নামত মহকুমা বিলাকক টকা দিবৰ কাৰণে এটা কমিটি ঠিক কৰিলে। মানুহবিলাকক আগতে কলে আহি বিধান দিব তেওঁলোকে খেতি কৰিব লাগে। পিচত আকৌ কলে যে বড়ো খেতি কৰিব লাগে। মৰিগাৱত ৫০ হাজাৰ টকাৰ কঠিয়াৰ বাবে বীজ আনিছে। এই বীজৰ পাচ সেৰৰ ভিতৰত মাত্ৰ এক সেৰ গজিছে। বীজ বিলাক গজা নাই। দুখীয়া বাইজে বষ্ট কৰি এমোনত ছমোনৰ দাম দি বড়োৰ সচ কিনিছে। কিন্তু অতি দুখৰ বিষয় তাতো পানীযোগানৰ ব্যৱস্থা নাই। পান যোগানৰ ব্যৱস্থা লোৱা হলে বাইজে ইমান বষ্ট কৰিব নালাগিলহেঁতেন।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু এটা ডাঙৰ কথা হৈছে আমাৰ যি সকল দুখীয়া মানুহ আছে তেওঁলোকে 'পাৱাৰ পাম্পাৰ' ওচৰলৈ যোৱা দূৰৰে কথা একমাত্ৰ হালৰ গৰু জাক কিনিবলৈ তেওঁলোকৰ সামৰ্থ নাই, তাৰোপৰি যোৱা বানপানীত যিসকল কৃষকৰ বিস্তৰ ক্ষতি সাধন হ'ল সেইসকলৰ কৃষি ঋণ বা আন তেনে ধৰণৰ কিবা ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা হৈছেনে? কাৰণ আজি যিসকল কৃষকৰ হালৰ গৰু বানপানীত মৰিল তেওঁলোকে গৰুৰ অভাৱত হালৰাব নোৱাৰা হৈছে, এইটো এটা গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰিব লগীয়া বিষয়। চৰকাৰে, যি সকল কৃষকে অন্ততঃ ৩১৪ বিঘা মাটিতো যদি খেতি কৰিছে সেই সকলৰ হালৰ গৰু দিয়াৰ কাৰণে বা হালৰ গৰু কিনিবৰ কাৰণে টকা পইচা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নে ?

কৃষি ঋণৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৬৬৩ টা সমবায় কাম চলাই আছে বুলি কৈছে, মবিগাণ্ডৰ ২৮ টা সমবায়ৰ ভিতৰত আমি জনাত মাত্ৰ ৪ টাহে বেংকৰ টকা পইচা লোৱা কিছু আগবাঢ়িছে। তাৰোপৰি এই সমবায়ৰ বহু কেইখন সমবায়ত পুলিচ ইন্সপেক্টৰ, স্কুল শিক্ষক ইত্যাদি লোক সভা হিচাবে থকাত সমবায়ৰ কাম-কাজবিলাকত নানা ধৰণৰ খেলি-মেলি আৰু বেমেজালি আহি পৰিছে।

উদ্যোগৰ কথা লৈ আহোঁ, বেইলৱে লেভেলৰ সোফালে নগাওঁ কৃষি পামৰ ঘৰ কেইটামান আছে, সেই অঞ্চলত যদিও কৃষি উদ্যোগ পাম কৰিলে তাৰ দ্বাৰা কোনো কাম-কাজ হোৱা নাই, গাওঁ এলেকাত উদ্যোগ পাম কৰিবলৈ টকা দিয়া হৈছে বুলি কৈছে কিন্তু যি উদ্দেশ্যে টকা দিয়া হৈছে তাৰ দ্বাৰা আচল উদ্দেশ্য সাধিত হোৱা নাই। এতিয়া গুনিছো এম, এল, এ সকলক লৈ এখন কমিটি কৰি দিছে, কিন্তু এই কমিটিয়ে কি কৰিব মই বুজি পোৱা নাই।

তাৰ পাচত আমাৰ চাহ মজুতৰ আৰু অল্পশুচিত আৰু জনজাতি সকলৰ বিষয়ে অলপ নকলেও নহয়, ভাবিছিলো তাত টকা-পইচা যথেষ্ট পাইছে আৰু শাসন ব্যৱস্থা তাত খুব ভালকৈ চলিছে কিন্তু তাতো যি খিনি টকা-পইচা পোৱা হৈছে সেইখিনি জানো থিকমতে খৰচ কৰিছে? তাত হোৱাৰ ভিতৰত কিছুমান বাহিৰা মানুহে টকা-পইচা হাত-বাত কৰি আছে তাত থকা মিকিব ভাই সকলৰ যি আশা আকাংক্ষা আছিল সি সমূল্যে ধ্বংস প্ৰাপ্ত হৈছে। মোৰ এনে ধাৰণা হৈছে যেন অহা ১০ বছৰৰ ভিতৰত এই মিকিব ভাই সকল আৰু জনজাতীয় সকলে তাত বাস কৰিব পাৰিবনে নোৱাৰে সন্দেহ হয়। 'দাউল গুপু' নতুনকৈ মন্ত্ৰী হৈ আহিছে গতিকে তেখেতে কি কৰিব কব নোৱাৰোঁ।

এই মিকিব পাহাৰ মূল্যবান গছ-গছনিৰ নিচিনা সম্পত্তিৰে ভৰপূৰ। তাৰ পৰাই কাঠৰ লগ ইত্যাদি স্থানি বিবল্লা প্লাইউদ ফেক্টৰী চলাই আছে। কিন্তু সেই ফেক্টৰীত ৫০২ জনৰ ভিতৰত এজনহে স্থানীয় মানুহ আছে। এই বিবল্লা প্লাইউদ ফেক্টৰীয়ে বহু টকা এই সম্পদৰ পৰা অৰ্জন কৰিছে কিন্তু ৰয়েলিটি হিচাবে মাত্ৰ ৩০,০০০ টকা দিছে। ১০

কোটি টকা আমাৰ পৰাই গৈ আছে কিন্তু নিজৰ কামৰ কাৰণে আজি টকা নাই।

আমাৰ পিচপৰা শ্ৰেণী সকলে অজস্ৰ টকা পইচা পোৱা বুলি কাগজে-পত্ৰে ওলাইছে, এই কথাত বহুতৰে হিংসা হৈছে, কিন্তু প্ৰকৃততে কি পাইছে সেইটো কব নোৱাৰো, তাৰোপৰি অইন অইন যিসকল আগবঢ়া ওপৰ শ্ৰেণী আছে তেওঁলোকে নিজ নিজ প্ৰতিস্থানৰ যোগেদি টকা পইচা আদি ভাৰত চৰকাৰৰ বা ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ পৰা আনিব পাৰে তাত আমাৰ কোনো আপত্তি নাই। পিচপৰা অঞ্চলৰ স্কুলবিলাকত স্কুলীয়া শিক্ষা আৰু পৰিদৰ্শকৰ কামত নানা ধৰণৰ খেলি-মেলিয়ে ঠাই পাইছে। স্কুল পৰিদৰ্শকে চাহিব দোকানত স্কুলৰ শিক্ষকৰ লগত পৰিদৰ্শকৰ কাম সমাধা কৰে। বহু ঠাইত বাইজে অশেষ কষ্ট কৰি ভেন্‌চাৰ স্কুলবিলাক পাতিছে সেইবিলাক অতি সোনকালে দেকিচিট চিচটেম কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহ'লে সেই স্কুলবিলাক সময়ত গৈ চিনেমা আৰু ভাওনাৰ আখৰা ঘৰ হৈ থাকিব। আমাৰ গাওঁ সমূহত বহুতো অৰ্দ্ধশিক্ষিত যুৱক আৰু ১১ বছৰৰ পৰা ১৬ বছৰলৈ বয়সৰ ল'ৰা-ছোৱালী আছে যিসকলে পঢ়া-শুনা বহু কাৰণত এৰিব লগীয়া হৈছে সেই সকলক এনেবিলাক স্কুলৰ জৰিয়তে শিক্ষাদান দিব লাগে আৰু এনেবিলাক প্ৰতিষ্ঠানৰ জৰিয়তে তেওঁলোকৰ চাকৰী, শিক্ষকতা ইত্যাদিত সুবিধা দিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু এটা কথা কব খুজিছোঁ। আমাৰ প্ৰশাসনীয়-যন্ত্ৰটোৰ কথা। ১৯৭৫-৭৬ চনৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যি আঁচনি গ্ৰহণ কৰিলে যদিহে প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰটো ভাল কৰি লোৱা নহয় তেনেহ'লে এই সকলো বিলাক আঁচনি কাগজতে থাকিব। কোনোটো আঁচনিয়েই কৃতকাৰ্য্য নহ'ব। যদি মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে ফাইলবিলাক চালেহেঁতেন যে কি কি কাম নহ'ল, টকা কিমান দিয়া হৈছিল অথচ যোৱা বছৰত কি কি কাম কৰা নহ'ল তেতিয়াহ'লে কামত আহিলহেঁতেন। কিয়নো প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থাটো একেবাৰে বন্ধি হৈ গৈছে। উৱলি গৈছে। ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ কথাকে কওঁ। মায়ঙৰ কথা কৈছোঁ। নেপালী মানুহ অলপ বহি আছিল জন্তু বাখিবলৈ ফেলিং আদি কৰি বাখিছিল। পিচে ডি-চি আৰু

এচ-ডি-অ' লিখিতভাৱে অৰ্ডাৰ দিলে, মানুহ খিনি কিন্তু উচ্ছেদ কৰি তাত অন্য মানুহ আহি বহিল। সেই ঠাইতেই আন মানুহেও বেদখল কৰি বহি আছে।

অধ্যক্ষ—শেষ কৰক।

শ্ৰীপিটিসিং কোঁৱৰ—আৰু চামগুৰিৰ বৈচন আলী নামৰ মুছলমান মানুহ। তেওঁ বহুত বছৰৰ পৰাই তাত খেতি কৰি খাই আছে। কিন্তু বড়ো খেতি কৰিবৰ সময়ত লিখি দিলে বেভিনিউ চেক্ৰেটাৰীৰ পৰা আৰু মন্ত্ৰীৰ পৰাও লিখিলে কিন্তু কথা হ'ল বৰ চাহাবে কলে যে বড়ো খেতি কৰিবলৈ হলে পাচ হাজাৰ টকা দিব লাগিব বিলিক ফাণ্ডলৈ। যদি ইমান টকা দিবই পাবে তেন্তে খেতি কৰিবলৈ কোনে যাব? তাৰ পিচত আন এটা পাৰ্টিক কোৱা হল আৰু ডেওঁলোকৰ পৰাও আঠে হাজাৰ টকা খুজিছে। আন এটা পাৰ্টিক আকৌ তিনি হাজাৰ টকাৰ কথা কৈছে। এনেকৈ হলে কেনেকৈ খেতিয়কে বড়ো খেতি কৰিবলৈ উৎসাহ পাব। বাহিৰ কথা চিন্তা কৰিলে নহব সচৰাচৰ কাম বিলাক কেনেকৈ হৈ আছে আৰু তাত কি ব্যৱস্থা কৰিব পৰা যায় সেইটোলৈহে চাব লাগিব। মই আশা কৰোঁ তেখেতে ভাল কাম কৰিব আৰু মুখ্য-মন্ত্ৰী হৈ থাকক দীৰ্ঘজীৱি হৈ বহুকাললৈ থাকক। অহা বছৰৰ কাৰণেও আহি মুখ্যমন্ত্ৰী হওক আমাৰ তাত কবলগীয়া একো নাই। অধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনিকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

শ্ৰীমতী তকলতা বৰা—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট আজি আমাৰ বিধান সভাত দাঙি ধৰিলে, এই বাজেটখনৰ সম্পৰ্কতে মই কবলৈ বিচাৰিছোঁ। কিয়নো এই বাজেটখন বাহি বাজেট হিচাবে উত্থাপন কৰা হৈছে। আজি আমাৰ স্বাধীনতাৰ আঠাইশ বছৰৰ পিছতো অসমৰ শতকৰা ৭০ ভাগ মানুহেই দাবিদৰ সীমাৰেখাৰ তলত বাস কৰিছে। গতিকেই বাহি বাজেট যদিও সদনত দাখিল কৰা হৈছে আমাৰ দাবিদ জনসাধাৰণক কিছুমান সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে বুলি কব লাগিব। বিশেষকৈ আজি আমাৰ এটা এটাকৈ পাঁচটা পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা পাব হৈ যোৱাৰ পিছতো আমাৰ ৰাজ্যত দাবিদৰ সীমাৰেখা

আগবাঢ়িব লাগিছিল। কিন্তু সেইখিনি হোৱা নাই। তাৰ কাৰণে মই এটা কথাই কব পাৰোঁ। যে, চৰকাৰে যিবোৰ আঁচনি হাতত লৈছে বা লয় সেই আঁচনি বিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰোঁতে নিশ্চয় কৰবাত কিবা খুট বৈ গৈছে বা কিবা কেৰন আছে। গতিকেই মই অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ যোগেদি চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ যাতে এই বাহি বাজেটৰ সহায়েৰে অসমৰ শতকৰা ৪৭ ভাগ দৰিদ্ৰৰ সীমাবেখাৰ তলত থকা লোক সকলক উন্নতিৰ পথলৈ আগবঢ়াই আনিবৰ কাৰণে বৈপ্লৱিক ভাবধাৰাৰে নতুন আঁচনি তৈয়াৰ কৰে। আৰু এইখিনিতে এটা কথা বিশেষকৈ জলসিঞ্চন বিভাগ আৰু কৃষি বিভাগৰ বিষয়ে মই কব বিচাৰিছোঁ। যিহেতু আজি আমাৰ জলসিঞ্চন বিভাগত বা কৃষি বিভাগত যিখিনি টকা ধৰা হৈছে সেইখিনি অন্যান্য আঁচনিৰ তুলনাত সৰ্ব্বোচ্চ সীমাত আছে। কিন্তু এই আঁচনিখনত দেখা গৈছে কামত তাক প্ৰয়োজন মতে খটোওৱা হোৱা নাই। আমাৰ অসমীয়াত এৰাৰ কথা আছে যে, “পথাৰত হালিছে নাই” সেইদৰে চৰকাৰৰ আঁচনি সমূহো কথাতহে আছে কামত নাই। গতিকেই মই এই বিষয়ত বিশেষকৈ ছয়শা ষাঠিখন গাওঁপঞ্চায়ত যে আমাৰ অসমত আছে তাৰ দ্বাৰা কোন কোন অঞ্চলত কেনে ধৰণে খেতি কৰা হৈছে আৰু কেনেধৰণে জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা কৰা হৈছে তাক চাবৰ কাৰণে আৰু আঁচনিবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ব্যৱস্থা লবৰ কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনালোঁ। নহলে খেতিয়ক সকলে দুটা খেতি কৰাৰ কাৰণে সুবিধা কৰিবনে নকৰিব আৰু কৃষি ক্ষেত্ৰত বেছি আগবাঢ়িব নোৱাৰিব বুলি মই ভাবো সেইকাৰণেই মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰক অনুৰোধ কৰোঁ। যাতে তেখেতে আঁচনিবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰণে তৎকালীন ব্যৱস্থা হাতত লব। বিশেষকৈ আজি কৃষি ক্ষেত্ৰত যিবিলাক ঠাইত বেছি ধান সংগ্ৰহ হৈছে সেই বিলাক ঠাইত বেছিকৈ জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মই এটা সমষ্টিৰ কথা কব খুজিছোঁ। তিনিচুকীয়া সমষ্টি আৰু চৈখোৱা সমষ্টিত ধান সংগ্ৰহৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰ হাতত লৈছে কিন্তু কৃষিৰ বিষয়ত যিবিলাক আঁচনি লব লাগিছিল সেইখিনি লোৱা হোৱা নাই। আনকি জলসিঞ্চনৰ কাৰণে যিখিনি সুবিধা দিব লাগিছিল সেইখিনি দিয়া হোৱা নাই। আমাৰ অসমৰ দুখীয়া খেতিয়ক সকলে খেতিৰ কাৰণে যিবিলাক

সুবিধা পাব লাগিছিল সেইবিলাক সুবিধা পোৱা নাই আৰু এই সুবিধাখিনি
 গ্ৰহণ কৰিছে ধনী শ্ৰেণী মানুহে। দুখীয়া শ্ৰেণী মানুহে যাতে খেতি
 কাৰণে কৃষি ঋণ পাই তাৰ বাবে ব্যৱস্থা লব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়,
 এইখিনিতে এটা কথা কব খুজিছোঁ যে আজি আমাৰ ৰাজ্যখনত যি-
 মানবিলাক আঁচনি লোৱা হৈছে সেইবিলাক যথোপযুক্তভাৱে কাৰ্য্যত
 পৰিণত কৰিব পৰা নাই। বাজেট বক্তৃতা দি কালি মাননীয় সদস্য
 শ্ৰীৰবীন গোস্বামীয়ে ফেমিলি প্লেনিঙৰ বিষয়ে বহুতো আঁচনি বিধান সভাত
 দাঙি ধৰিছে। আজি আমাৰ আধুনিক বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰ দিনতো ডাক্তাৰী
 চিকিৎসাত বহু দূৰ আগুৱাই যোৱাৰ পিছতো আমাৰ অসমতেই নহয়
 গোটেই পৃথিৱীতেই মৃত্যুৰ হাৰ কমিছে। সেই হিচাবে জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ কৰা
 হোৱা নাই আৰু তাকে নকৰিলে আগৰ অৰ্থ নৈতিক সমস্যা বাঢ়িহে
 যাব। সেই সমস্যা কেতিয়াও সমাধান কৰিব পৰা নহব। গতিকেই
 মই বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক বিশেষকৈ অনুৰোধ কৰোঁ যাতে তেখেতে আইন
 সংগতভাৱে ফেমিলি প্লেনিং আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। মই
 আৰু এটা কথা শিক্ষা বিভাগৰ বিষয়ে কব খুজিছোঁ। শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ে
 শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যিটো পৰিবৰ্ত্তন আনিলে তাত মই অলপ সুবিধা দেখা
 পাইছোঁ। আজি মন্ত্ৰী হিচাবে তেখেতে বিচাৰ কৰি চাব বুলি মই
 আশা কৰোঁ। পুৰণি পাঠ্যক্ৰম মতে ডিচেম্বৰ মাহত স্কুলৰ পৰীক্ষা আদি
 শেষ হৈছিল আৰু জানুৱাৰী-ফেব্ৰুৱাৰী মাহত গাৱলীয়া বাইজে ধান আদি
 চপাই শেষ কৰিছিল আৰু বিক্ৰী কৰি যি টকা-পইচা পাইছিল তাৰে
 ল'ৰা-ছোৱালীৰ কিতাপ-পত্ৰ, কাপোৰ-কানি আদি কিনি দিব পাৰিছিল।
 কিন্তু বৰ্ত্তমানৰ আঁচনি মতে ল'ৰা-ছোৱালীৰ স্কুলীয়া পৰীক্ষা আদি এপ্ৰিল
 মাহলৈ পিছুৱাই গ'ল। ফলত খেতিয়ক বাইজৰ বিশেষ অসুবিধা হ'ল।
 কাৰণ, বহুতো গাৱলীয়া দুখীয়া খেতিয়কে ধান-চাউল আদি বিক্ৰী কৰি
 এপ্ৰিল মাহতেই শেষ কৰে আৰু লগে লগে তেওঁলোকৰ টকাও শেষ
 হয়গৈ আৰু ল'ৰা-ছোৱালীক কিতাপ-পত্ৰ আদি যোগাৰ দিয়াত
 যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছে। গতিকেই এই বিষয়টোৰ প্ৰতি শিক্ষামন্ত্ৰী
 মহোদয়ে চিন্তা কৰি চাব বুলি আশা ৰাখিলোঁ। এই বিষয়ে আৰু এটা
 কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ক কব খুজিছোঁ। যে ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাহিৰা জ্ঞান

অৰ্জনত সহায় কৰিবৰ কাৰণে প্ৰতিখন প্ৰাইমেৰী স্কুলতে অন্ততঃ এশমান টকাৰ একোটাকৈ সৰু লাইব্ৰেৰীৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, বান নিয়ন্ত্ৰণৰ বিষয়ত মই এটা কথা কব খুজিছোঁ। অসমত যি বিলাক বান্ধ বাননিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে বান্ধিছিল সেইবিলাক মেৰামতি নকৰাব ফলত বহুত ঠাইত অশুবিধাৰ সৃষ্টি হৈছে সেইবিলাক বানপানীৰ সময়ত বান্ধিলে মেৰামতি কৰাৰ কাৰণে নাথাকি আগতীয়াকৈ মেৰামতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কোনো এটা বিভাগৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা দায়িত্ব ঠিক ভাৱে পালন কৰিলে নিশ্চয় এইবিলাক খেলিমেলি আঁতৰা আশা কৰিব পাৰি। মই এইকেইটা কথা অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ যোগেদি বিভাগীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰিছোঁ। চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা দিয়া টকা আদি কিছুমান ঠাইত যদিও পোৱা হৈছে কিন্তু বহুত ঠাইত সেই টকা বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত অশুবিধাই দেখা দিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ডিব্ৰুগড় জিলাৰ মথাউৰিৰ কথা কওঁ যে সময়মতে বান্ধ মেৰামতি কৰিব নোৱাৰাৰ ফলতেই আজি বহুখিনি অশুবিধাৰ সৃষ্টি হৈছে। নানা ধৰণে অশুবিধা ভোগ কৰিব লগীয়া হৈছে সেই অঞ্চলৰ মানুহখিনিয়ে। সমবায় সমতিসমূহ হেঁচাৰ কৰা হৈছে কিন্তু আমাৰ লক্ষ্য হ'ব লাগিব যাতে সেই সমবায়ৰ ভিতৰত যাতে অশুবিধা বা খামখেয়লীৰ সৃষ্টি হ'ব নোৱাৰে। বান্ধ আদি মেৰামতি কৰাৰ ক্ষেত্ৰত দৰকাৰ বিবেচনা কৰি চাৰ্ভে আদি কৰি সোনকালে ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

আমাৰ জল পৰিবহন বিভাগত কিছুমান খেলিমেলি হৈ আছে। চৰকাৰী ফেৰীবিলাকৰ বাহিৰে তেওঁলোকে নিজে স্পিচিয়েল ফেৰী বাধি ধৈছে। যাত্ৰী সকলক তেওঁলোকে কয় চৰকাৰী ফেৰীৰ অমোক বেয়া তমোক বেয়া। এই ধৰণে তেওঁলোকে যাত্ৰীসকলৰ পৰা সবহ পইচা আদায় কৰে। গতিকে ঘাটবিলাকত যাতে লেচি বিলাকে অন্য ফেৰী বাধিব নোৱাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহলে এই ধৰণৰ বাইজৰ ওপৰত শোষণ সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰোঁ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আন এটা কথা হ'ল আমাৰ বাটবিলাক সামান্য

কথাত বাস্তা ঘাটে পৰি থাকিব লাগে। এটা টায়াবৰ অভাবত বাস্তা বৈ থাকিব লাগে। এনে কিয় হবলৈ পায়? পৰিবহনত বহুত টকা মহকুমা বিলাকত দিয়া হয়। গতিকে যাবতীয় বস্তু বিলাক কিনি বখাৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। আমাৰ চেণ্টেল ওৱাৰ্ক চপ যোৰহাটত আছে তাত ভাল মানুহ বখাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কামৰ যোগ্যতা চাই চিনিয়ৰ পোষ্টত দিব লাগে। তেতিয়া হলে সকলো অফিচাৰে প্ৰমোচনৰ আশাত ভাল বকমে কাম কৰিব। চেণ্টেল ওৱাৰ্ক চপত কিমান কৰ্মী আছে তাৰ হিচাব থাকিব লাগে। বহুত কৰ্মী আছে কাম কৰাৰ কথা নাই। তেওঁলোকে যিখিনি কাম কৰে তাৰ চুপাৰ ভাইজ হব লাগে। তাৰ কাৰণে ভাল অফিচাৰ নিয়োগ কৰিব লাগে। এইখিনিকে কৈ মই বজ্জাত সামৰণি মাৰিলো আৰু বাজেটখন সমৰ্থন কৰিলো।

শ্ৰীগোবিন্দ বৰা—অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৫-৭৬ চনৰ কাৰণে বিভূষিতী তথা মুখ্য-মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই দাঙি ধৰা বাজেটখনে সমতা বক্ষা কৰিছে। এই বাজেটখনত কোনো কৰ কাটলৰ ব্যৱস্থা নাই। আমাৰ বছৰি যিখিনি টকা খৰচ কৰিব তাৰ বিনিময়ত যাতে বাইজৰ উপকাৰ হয় তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব। আমাৰ গ্ৰামৰ উন্নয়নত বাজেটত বেচি টকা ধৰাত ভাল পাইছো। কাৰণ গ্ৰাম্য উন্নয়ন আদিত জলসিঞ্চন আদিৰ কথা আছে। বাজেটত যিখিনি টকা ধৰিছে তাৰ দ্বাৰা কাম হব বুলিয়েই ধৰি লৈছো। আমাৰ জখীয়া বাইজৰ উন্নতিৰ বাবে যিখিনি ব্যৱস্থা কৰিব লাগে সেইখিনি কৰিবলৈ মই অনুৰোধ জনাইছো। আজি দেখা যায় দৰিদ্ৰতা দূৰীকৰণত বাইজে সহায় কৰিব। আমি যি কাম কৰিবলৈ কও তাতে বাইজ আগবাঢ়ি আহে। বানপানীয়ে তিনি চাৰিবাৰকৈ খেতি মাৰিছে তথাপিহে বাইজ আগবাঢ়ি আহিছে খেতি কৰিবৰ কাৰণে। তেওঁলোকৰ খেতি বক্ষা কৰিবৰ কাৰণে মথাউৰি লাগে। আজি দেখা যায় বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাম কৰে মাৰ্চ মাহত। টকা নাই নাই বুলি এই দৰে পলম কৰি থাকে। মাৰ্চ মাহত বৰষুণ হয় আৰু পানী আহে। সেই সময়ত মথাউৰি মাৰিলে পানী অহাৰ লগে লগে ভাঙি যায়। এই ধৰণে কৰাৰ ফলত আমাৰ বাইজ বেচিকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। মই চৰ-

কাৰক অনুবোধ কৰিছো যাতে এই কাম সোনকালে কৰা হয়।

(খুল নাই)

লাখ লাখ খৰচ কৰি কৰা কাম সন্মত নকৰাৰ বাবে বানে উঠুৱাই লৈ যায়। ১৯৭২ চনত লক্ষ্মীমপুৰত অবৰ্ণনীয় ক্ষতি হৈছে। ভাৰত চৰকাৰ এই দুৰ্দশাৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষিত হৈছিল। লক্ষ্মীমপুৰ জিলাৰ কাৰণে প্ৰায় ৩০ লাখ টকা দিছিল। মথাউৰি দিছিল যদিও কাম একো নহ'ল। আমাৰ যে অজস্ৰ টকা অথলে যায় এই কথা কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে।

আমাৰ দেশত থকা দুখীয়া চিহ্নল কাষ্ট আৰু চিহ্নল ট্ৰাইবচ লোক সকলক চৰকাৰে বক্ষণ-বেক্ষণ দি আহিছে। এই লোক সকলৰ মাটি নাই। তেওঁলোকক ভিজি, আৰ পি, জি, আৰ ফৰেষ্ট আদিৰ পৰা উচ্ছেদ কৰা হৈছে। তেওঁলোকে বছৰ বছৰ ধৰি মথাউৰিত থাকিব লগা হয়। যদি আমি এই লোক সকলক মাটি দিব নোৱাৰো, ঘৰ দিব নোৱাৰো কেনেকৈ দৰিদ্ৰতা দূৰ হ'ব? বানপানীত শালি খেতি নষ্ট হৈছে। গতিকে আহু খেতি কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে সুবিধা দিব লাগে। অসমীয়া মানুহে খেতি কৰিবলৈ পিচ নুজহকে। আমাৰ পিচৰা জেলীৰ লোক চিহ্নল কাষ্ট আৰু ট্ৰাইবচৰ অঞ্চল বিলাকত বাস্তা পহুনি নাই। তেওঁলোকে যি উপাৰ্জন কৰে তাক বিক্ৰী কৰিবলৈ আহিব নোৱাৰে। মহাজন বিলাকে কম দামতে লৈ আহে। বাস্তা পহুনি থকা হলে বস্ত্তবিলাকৰ ভাল দাম পালেহেঁতেন আৰু অৱস্থা কিছু উন্নত হলেহেঁতেন। গতিকে লক্ষ্মীমপুৰৰ এই পিচৰা অঞ্চলবিলাকত ৰাইজৰ মনত সন্তোষ দিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগে।

আমি বছৰি দেখি আহিছো জলসিঞ্চনৰ কাৰণে টকা ধৰা হয়। কিন্তু কতো এই আঁচনি সফল হোৱা দেখা নাই। জলসিঞ্চনৰ কাৰণে টকা দিয়া স্বত্বেও কিয় কাম নহয়? বাৰিষাৰ মাটি পুৰাবৰ কাৰণে খৰালি খেতি কৰিবলৈ জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। তেতিয়া হলে খেতিয়ক সকলৰ অৱস্থা কিছু উন্নত হ'ব। আমি ১৯৬৮ চনলৈকে বাহিবলৈ ধান পঠিয়াইছিলো। এতিয়া আমাৰ ইয়াত খাদ্যৰ অভাব। পঞ্জাব, বম্বেৰ পৰা খাদ্য শস্ত আনিব লগা হৈছে। আমি যাতে পৰৰ

ওচৰত হাত পাতিব নালাগে তাৰ কাৰণে আঁচনিবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। কাৰণ আমি বানপানীৰ লগত সহঅৱস্থান কৰিব লাগিব। গতিকে বানপানীয়ে কৰা ক্ষতি পূৰাবৰ কাৰণে বিধি খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ শতকৰা ৮০ ভাগ মানুহ খেতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। আজি যিটো দেখা গৈছে ডেকাচামে খেতিত মন দিয়া নাই। গতিকে ডেকাচামক উৎসাহিত কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ ধৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

আমাৰ বাজেট শিল্পটো অতি অৱহেলিত অৱস্থাত আছে। জাপান আদি লোক সকলে এই শিল্পত মনোযোগ দিলে বহুত উন্নতি সাধন কৰিব পাৰিব। আমাৰ সকলো তিৰোতাই গাওঁবিলাকত বোৱা কটা কৰিব জানে। গতিকে চৰকাৰৰ পৰা এই বিষয়ত মনোযোগ দিলে মই আশা বাখিছো আমি কটেজ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত বহুত আগবাঢ়িব পাৰিম। আমাৰ বেচম শিল্পৰ বাহিৰত নাম আছে। এই ক্ষেত্ৰত জোৰ দিব লাগে।

ADJOURNMENT

(at 4.45 P. M. the Speaker left the chamber and
Shri Lila Bora took over as Chairman)

Mr. Chairman—the House stands adjourned till 10 A. M.
Wednesday the next.

The House then adjourned at 5 P. M. on 10th
March, 1975.

P. D. Barua,
Secretary,

Dated, Dispur

The 10th March, 1975

Assam Legislative Assembly.